Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 528
Marţi 19 mai 1959

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii şi al Comitetului Central
al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură din R. P. R.

Cu noi forţe pentru succesul deplin al muncilor de pe ogoare

Să fie grăbită repararea utilajului necesar lucrărilor de vară

Peste puţină vreme, pe ogoarele ţării va începe strîngerea recoltei de păioase, una din cele mai importante campanii agricole ale anului. In reuşita acestei însemnate acţiuni, mecanizatorii din S.M.T.-uri vor avea un cuvînt greu de spus. Pentru ca secerişul şi treierişul să se desfăşoare în cele mai bune condiţii, este necesar ca momentul începerii campaniei de recoltare să-i găsească pe mecanizatori cu întreg utilajul temeinic pregătit.

In această privinţă, trebuie arătat însă că, potrivit datelor sosite la Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, reparaţia utilajului necesar campaniei agricole de vară este destul de întîrziată. S.M.T.-urile din întreaga ţară nu au reparat decît 68 la sută din secerătorile-legători şi 62 la sută din motoarele electrice şi stabile. Şi mai slab stau lucrurile în privinţa reparării batozelor şi combinelor. Din numărul total al batozelor ce necesită reparaţii, nu s-au reparat decît 31 la sută, iar din cel al combinelor autopropulsate sau tractate, numai 26 şi respectiv 15 la sută.

Dacă S.M.T.-uri ca cele din cuprinsul regiunilor Piteşti, Timişoara şi Craiova stau bine cu repararea secerătorilor-legători, batozelor şi celorlalte maşini (planul a fost realizat în proporţie de 77—80 la sută), nu tot astfel stau lucrurile în regiuni ca Bacău, Baia Mare, Stalin şi Iaşi. Secerătorile-legători au fost reparate în procent de 34—42 la sută. In aceste regiuni sînt mult rămase în urmă şi lucrările de reparaţii la batoze (10—30 la sută). S.M.T.-urile din regiunile Suceava, Cluj, Galaţi, Autonomă Maghiară, Oradea şi Ploeşti, au rămas mult în urmă şi cu repararea combinelor, motoarelor electrice, motoarelor stabile şi tractoarelor ce vor fi folosite ca motoare stabile la treieriş.

Timpul este destul de înaintat; este deci necesar ca să fie luate toate măsurile de ordin tehnico-organizatoric ce se impun ca ritmul acestor lucrări să fie mult intensificat.

Bătălia muncilor de vară trebuie să-i găsească pe mecanizatori cu tot utilajul necesar bine reparat, pentru ca strîngerea recoltei de păioase să se poată desfăşura fără pierderi de boabe.

Dezvoltarea sectorului pomi-viticol

In primăvara aceasta, colectiviştii din comuna Vitcani, raionul Huşi, au plantat încă 3 hectare cu vie nobilă şi 3 hectare cu caişi, pruni, nuci şi cireşi de mai.

In munca pentru dezvoltarea sectorului pomi-viticol al gospodăriei colective „Drumul Belşugului" din Vitcani, s-au evidenţiat în mod deosebit colectiviştii Toader Adam, Gh. Munteanu, Elena I. Adam, Gh. Iordan şi alţii din brigada pomi-viticolă.

FANICA CERNAT
corespondent

RAID-ANCHETĂ

Mai multă grijă întreţinerii culturilor în regiunea Bacău

Paralel cu însămînţarea plantelor din ultima epocă, pe ogoarele regiunii Bacău, oamenii harnici — colectivişti, întovărăşiţi, ţărani muncitori cu gospodărie individuală, mecanizatori şi muncitori din gospodăriile de stat — au purces la executarea lucrărilor de întreţinere a culturilor. Multe din unităţile agricole de stat şi cooperatiste, folosind cu chibzuială fiecare ceas bun de lucru, au izbutit să prăşească întreaga cultură de sfeclă de zahăr şi floarea-soarelui, precum şi mari suprafeţe cu porumb. Despre felul cum se desfăşoară acţiunea de îngrijire a culturilor în regiunea Bacău, ne-am propus să vorbim în materialul de faţă, pe baza constatărilor făcute în raidul întreprins zilele trecute în cîteva raioane ale acestei regiuni.

O PRAŞILĂ EXECUTATĂ LA TIMP ŞI BINE FACE CIT O PLOAIE BUNĂ

Gospodăria de stat Secueni din raionul Roman, este cunoscută ca una dintre unităţile agricole care în anul trecut a dobîndit recolte din cele mai bune. Astfel, cu toate condiţiile neprielnice de climă care au existat în mai tot cursul anului, gospodăria a obţinut o producţie medie de grîu de 2.190 kg la ha, de porumb de peste 3.500 kg de boabe la ha, iar de sfeclă de zahăr de mai bine de 25.000 kg la ha. Pe lîngă buna pregătire a terenului şi semănatul la vreme, un factor esenţial care a contribuit la realizarea acestor producţii a fost, aşa după cum afirmă directorul gospodăriei, aplicarea la timp şi în bune condiţii agrotehnice a lucrărilor de întreţinere a culturilor.

— Pentru întregul colectiv de muncitori şi tehnicieni de la gospodăria noastră, ne spune tov. director, lupta împotriva dăunătorilor, aplicarea de îngrăşăminte suplimentare, prăşitul şi toate celelalte reguli de întreţinere a culturilor, constituie lucrări pe care punem mare preţ. In anul acesta, de pildă, cînd avem puţină umezeală în sol, va trebui să luptăm cu dîrzenie pentru menţinerea în pămînt a fiecărei picături de apă. Şi aceasta, fără îndoială că nu se poate face decît prin praşile cît mai multe. Ne-am convins din proprie experienţă că o praşilă executată la timp şi bine, face cît o ploaie bună — a încheiat acesta.

Că cele spuse de dînsul nu-s simple vorbe se poate vedea din stadiul avansat în care se găseşte gospodăria cu lucrările de întreţinere a culturilor. Astfel, pînă zilele trecute se terminase prima praşilă pe cele 249 de ha cu sfeclă de zahăr şi floarea-soarelui, se prăşise pentru a doua oară şi se rărise peste 70 de ha cu sfeclă şi se lucrase cu sapa rotativă aproape jumătate din suprafaţa cultivată cu porumb. Pentru a preveni orice atac de dăunători, gospodăria a tratat cultura de sfeclă de zahăr cu aldrin, iar la porumb, unde se ivise Tanymecusul, s-a făcut combaterea acestuia pe o suprafaţă de 85 de ha.

„AŞTEPTĂM SĂ PLOUĂ"

Valea Seacă, Luncani, Lipova, Mărgineni, Sărata şi Călugăra sînt comune mai toate situate în apropierea Bacăului. Nu departe de Bacău se află şi comuna Chietriş. In timp ce gospodăria „Viaţă Nouă" din Chietriş a terminat de executat prima praşilă pe cele 45 de ha cu sfeclă de zahăr şi floarea-soarelui şi a trecut la prăşitul porumbului şi răritul sfeclei, în celelalte comune enumerate mai sus, pînă la 15 mai unităţile cooperatiste şi ţăranii muncitori cu gospodărie individuală încă nu ieşiră la prăşit. De ce oare? Răspunsul îl poţi afla de la orice ţăran muncitor din aceste comune pe care îl întîlneşti în cale. E scurt, vechi şi dăunător:

— „Aşteptăm să plouă".

Pentru a nu fi înţeles greşit, ţin să precizez că cuvîntul dăunător nu se referă la faptul în sine că oamenii aşteaptă ploaia. Fiecare aşteptăm să plouă pentru a culege din cîmp roade mai bune. Rău este însă, că cei din comunele amintite stau cu mîinile în sîn în aşteptarea ploii, fără a-şi da seama că, trecînd zilele, din pămîntul neprăşit se pierde şi cantitatea de umezeală care mai există.

Aceeaşi „justificare" o aduc şi ţăranii muncitori din unele comune din raioanele Adjud, Piatra-Neamţ şi Zeletin unde de asemenea lucrările de întreţinere a culturilor merg slab. E timpul ca inginerii şi tehnicienii agronomi din aceste raioane să combată cu tărie acest fel greşit de a privi lucrurile şi să arate ţăranilor muncitori că o praşilă făcută la vreme poate să înlocuiască în bună parte ploaia.

ALO! AVEM NEVOIE DE IERBICIDE

Convorbirea telefonică a avut loc în ziua de 13 mai. La un capăt al firului — inginerul Ghergheasa Dumitru, şeful secţiei agricole a raionului Bacău. La celălalt — preşedintele gospodăriei colective „23 August".

— Alo! tovarăşe inginer, daţi-ne

V. POMPILIU

(Continuare în pag. 2-a)

Gospodăriile colective din raionul Roman fruntaşe la întreţinerea culturilor

Plivitul este o lucrare care se bucură de multă atenţie în gospodăria colectivă din comuna Sagna, raionul Roman. Colectiviştii au plivit la timp întreaga suprafaţă însămînţată cu orz şi grîu de toamnă. In prezent ei dau zor şi cu prăşitul florii-soarelui şi al sfeclei de zahăr de pe cele 20 hectare cultivate cu aceste plante.

La executarea acestor lucrări s-au evidenţiat colectiviştii celor patru echipe conduse de tov. Mihai Bortaş, Mariţa Balint, Victoria Năstase şi Anica Iliuţă.

★

Insămînţate la timp, culturile de sfeclă de zahăr şi floarea-soarelui ale gospodăriei agricole colective „Drumul lui Lenin" din comuna Dolgeşti au crescut mari şi viguroase. Colectiviştii au început la timp lucrările de întreţinere a culturilor. Organizaţi în brigăzi de muncă şi lucrînd pe întrecute, ei au terminat în două zile praşila I-a pe 20 ha cu sfeclă de zahăr, 10 ha cu floarea-soarelui şi 4 ha însămînţate cu mac. De asemenea, ei au mai plivit şi 15 ha cu orz de toamnă, 50 ha cu grîu şi 5 ha cu ovăz.

In mod deosebit s-au evidenţiat colectiviştii Constantin Bucătaru, Gheorghe Nichita, Maria Pădureru, Joja Băiteanu, Ion Mreanu, Mircea Dădeanu şi alţii.

C. STOICESCU
corespondent

ÎNGRIJIREA CULTURILOR — CEA MAI IMPORTANTĂ LUCRARE

Ingrijirea culturilor constituie cea mai importantă lucrare ce se face în aceste zile pe întinsul ogoarelor. Colectiviştii din Romineşti, regiunea Ploeşti, execută această lucrare cu ajutorul mecanizatorilor de la S.M.T. Bărcăneşti. Foto-reporterul nostru a surprins momentul în care brigadierul colectivei, Constantin Ştefan, primeşte îndrumările necesare din partea inginerului agronom Dinu Marin şi directorul Gh. Rădoiaş de la S.M.T. cu privire la felul în care trebuie executat prăşitul culturilor de porumb.

Foto: MIHAI POPESCU

Vizita tovarăşului ŢOI EN GHEN în ţara noastră

Incepînd de vineri 15 mai, tovarăşul Ţoi En Ghen, preşedintele Prezidiului Adunării Populare Supreme a Republicii Populare Democrate Coreene, este oaspetele ţării noastre.

Tovarăşul Ţoi En Ghen este însoţit în vizita de prietenie pe care o face în R. P. Romînă, de Hon Men Hi, vicepreşedinte al Cabinetului de Miniştri al R. P. D. Coreene, Kan Rian Uk, secretarul Prezidiului Adunării Populare Supreme a R.P.D. Coreene, Li Don Ghen, ministru adjunct al Afacerilor Externe al R.P.D. Coreene şi alte persoane oficiale.

Vineri 15 mai, în ziua sosirii sale în Capitală, tovarăşul Ţoi En Ghen a făcut o vizită la Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne, fiind salutat de tovarăşul Ion Gheorghe Maurer, preşedintele Marii Adunări Naţionale. La primire, au luat parte tovarăşii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Petre Borilă, Gheorghe Stoica, Avram Bunaciu. Cu prilejul vizitei, a avut loc o convorbire care s-a desfăşurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

Sîmbătă dimineaţă, tovarăşul Ţoi En Ghen, împreună cu persoanele care-l însoţesc, a făcut o vizită la uzinele „23 August" din Capitală. Oaspeţii au urmărit cu mult interes procesul de producţie din principalele secţii ale uzinelor.

La secţia de motoare, a avut loc un mare miting. Tov. Constantin Tănase, preşedintele comitetului de întreprindere al uzinelor „23 August" a salutat pe înaltul oaspe, subliniind că vizita sa constituie o nouă expresie a trainicei prietenii dintre popoarele romîn şi coreean, precum şi a colaborării frăţeşti ce le uneşte în lupta comună pentru socialism, pentru pace.

Tovarăşul Ţoi En Ghen a mulţumit pentru primirea călduroasă şi cordială şi a transmis clasei muncitoare romîne un înflăcărat salut de luptă din partea clasei muncitoare coreene. Cu acest prilej, tovarăşul Ţoi En Ghen a înmînat muncitorilor uzinelor „23 August" un drapel roşu pe care erau înscrise urări de noi succese precum şi daruri pentru clubul uzinei.

Muncitorii uzinelor şi reprezentanţi ai tinerilor tehnicieni coreeni care se califică în ţara noastră, prezenţi la miting, au înmînat înaltului oaspe şi persoanelor care îl însoţesc, numeroase buchete de flori.

Tovarăşul Ţoi En Ghen vizitînd uzinele „23 August"

Bun venit mareşalului Pîn De-huai!

La invitaţia ministrului Forţelor Armate ale Republicii Populare Romîne, general-colonel Leontin Sălăjan, ieri a sosit în ţara noastră o delegaţie militară a Republicii Populare Chineze, condusă de mareşalul Pîn De-huai, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist Chinez, locţiitor al premierului Consiliului de Stat şi ministrul Apărării al R.P. Chineze.

Poporul romîn, militarii Forţelor noastre Armate, urmăresc cu profund interes munca şi succesele strălucite pe care marele popor chinez de 650 de milioane le obţine în construirea socialismului, sub conducerea înţeleaptă a Partidului Comunist Chinez, în frunte cu tovarăşul Mao Tze-dun. Armata Populară Chineză de Eliberare, care şi-a cîştigat stima întregii omeniri datorită luptei sale eroice împotriva cotropitorilor, apără cu vigilenţă **munca paşnică a harnicului popor chinez.**

Prietenia dintre poporul romîn şi poporul chinez îşi găseşte o strălucită întruchipare în relaţiile tot mai strînse de colaborare economică, politică, culturală, tehnico-ştiinţifică care unesc popoarele noastre în uriaşa familie a lagărului socialist, în frunte cu glorioasa Uniune Sovietică.

Vizita în ţara noastră a **delegaţiei** militare chineze constituie un nou prilej de manifestare a sentimentelor puternice de prietenie dintre popoarele şi armatele noastre frăţeşti.

Oamenii muncii, militarii Forţelor noastre Armate, salută cu căldură şi dragoste frăţească delegaţia militară a R.P. Chineze în frunte cu mareşalul Pîn De-huai, conducător de partid şi de stat, şi îi urează din toată inima bun venit pe pămîntul patriei noastre.

Băncile cooperative — sprijin al ţăranilor muncitori

Cooperaţia de credit a luat un mare avînt în Regiunea Autonomă Maghiară. Numărul celor înscrişi în băncile cooperative cît şi al părţilor sociale subscrise şi încasate a crescut an de an. Folosind fonduri proprii, cooperativele de credit au acordat împrumuturi în valoare de 14.000.000 de lei la un număr de 8.600 de cooperatori. Aproape jumătate din aceştia şi-au cumpărat cu banii primiţi animale de muncă şi de reproducţie. In 1958, peste 2.200 de cooperatori au primit credite în valoare de 3.300.000 de lei. In primele 4 luni ale anului curent numărul celor care au primit credite trece de o mie.

In privinţa acordării de credite se situează în frunte băncile cooperative din Gheorgheni şi Miercurea Niraj. Această cooperativă a acordat împrumuturi în valoare de 995.000 de lei la 557 din cei 811 de membri pe care-i are. Aproape aceeaşi sumă a împrumutat şi banca de credit din Miercurea Niraj la 541 din cei 663 de membri ai săi. Pe linia atragerii depunerilor spre fructificare au obţinut rezultate foarte bune numeroase bănci cooperative printre care se numără cele din Glodeni şi Miercurea Niraj conduse de Babos Ion şi Fabian Lajos.

Băncile cooperative sînt de mare folos ţăranilor muncitori şi prin aceea că fac la timp, în comună plăţile pentru produsele vîndute statului. In anul 1958, băncile-cooperative au achitat producătorilor agricoli peste 200 de **milioane de lei, iar în primul trimestru al anului acesta ele au plătit numai ca avans pentru produsele contractate circa 60 de milioane de lei.**

GRETE JAEGER
corespondent

„...În tot ceea ce faci să pui şi inimă"

Printre iniţiatorii unei însufleţite întreceri

Dacă-i vorba să faci cunoştinţă cu toţi fruntaşii staţiunii de maşini şi tractoare din Huşi, e sigur că nu-ţi ajung cîteva zile. De ce? Păi socotiţi şi D-voastră. S.M.T.-ul are 112 tractorişti. Din aceştia 107 sînt fruntaşi. Adică 107 tractorişti au izbutit ca încă de la sfîrşitul lunii aprilie să-şi depăşească cu mult sarcinile de plan pe campanie. Şi cînd spun cu mult, sînt încă departe de a cuprinde totul. Fiindcă în staţiune se află tractorişti ale căror realizări se vor concretiza în curînd în îndeplinirea a patru planuri pe campanie. Intre aceştia, la locul cel mai de frunte se află utemistul Răşcanu Vasile din brigada 13-a. Graficul său a urcat, în cinstea zilei de 1 Mai, la 363 la sută. Urmează apoi, în ordinea realizărilor, Condurache Grigore, tot U.T.M.-ist şi tot din brigada a 13-a. La 1 Mai, el era în urma lui Răşcanu cu numai 33 de procente. Faptul l-a cam necăjit pe Condurache, dar — vorba tov. Arcaşu, secretarul organizaţiei de partid din S.M.T. — întrecerea socialistă între mecanizatori e în plină desfăşurare şi el are încă vreme să-şi măsoare puterile cu fruntaşul staţiunii.

La S.M.T. Huşi nu-i de loc uşor să te numeri printre fruntaşii între fruntaşi. Spre titlurile acestea tind tot mai mulţi tractorişti. Pînă la sfîrşitul lunii aprilie, şi Lupu Dumitru din brigada 12-a şi Dodiu Mihai dintr-a 11-a depăşiseră trei planuri. Primul cu opt, iar cel de-al doilea cu două procente. 21 de tractorişti realizaseră, pînă la aceeaşi dată, mai mult de două planuri pe campanie. Graficul lui Ruja Frantz, bunăoară, urcase la 285 de procente, al lui Moraru Emil la 258, al lui Zurba Iordache la 220... Alţi 34 de tractorişti săltaseră peste un plan şi jumătate, iar 48 depăşiseră planul... Numai cinci, din cei 112 tractorişti, erau încă sub norma planificată. Dar e mai mult ca sigur că la ora cînd vor apare aceste rînduri, nu vei mai găsi în rîndurile mecanizatorilor staţiunii nici unul care să lucreze sub plan... Intrecerea socialistă care se desfăşoară în cadrul S.M.T.-ului între brigăzi şi tractorişti se dovedeşte astfel o minunată forţă mobilizatoare şi educativă, care împinge înainte întregul colectiv de muncă al S.M.T.-ului.

Tovarăşul Frenţescu Mihai, şeful brigăzii a 13-a de tractoare, brigada fruntaşă pe staţiune, pare un om zgîrcit la vorbă. Poate şi pentru faptul că acum, în plină campanie de întreţinere a culturilor şi pregătire a utilajului pentru muncile de vară, nu prea e vreme de stat la taifas. Işi întrerupe pentru o clipă lucrul şi ne răspunde scurt şi precis la întrebări.

— Rezultatele depind, desigur, de felul în care lucrezi. De organizare, de disciplină, de pricepere... De toate e nevoie ca să faci o treabă ca lumea. Dar mai ales e nevoie ca în tot ceea ce faci să pui şi inimă. C-alminteri...

Şi face un gest cu mîna, care vrea să însemne c-alminteri, în cazul în care-ţi lipsesc dragostea şi pasiunea care trebuie să te însufleţească în muncă, degeaba ai şi tehnică bună şi vreme prielnică...

— E nevoie să sădim în inimile oamenilor, completează el apoi, dragoste şi răspundere faţă de munca pe care o fac şi de maşina cu care lucrează...

E tocmai ceea ce se străduiesc şi izbutesc să facă comuniştii Frenţescu Mihai, brigadierul de la a 13-a, Dicu Dumitru, şeful brigăzii a 11-a şi Ignat Ion, brigadierul brigăzii a 14-a şi candidatul de partid Ene Ion, şeful brigăzii a cincea... Cu perseverenţă şi răbdare, cu un sfat bun şi, atunci cînd e cazul, chiar şi cu asprime. Inainte se mai supărau ei, unii dintre tractorişti, cînd brigadierii îi muştruluiau, sau cînd le cereau — s-au întîmplat şi cazuri din acestea — să refacă o lucrare sau alta executată în dauna calităţii. Cu timpul şi-au dat însă seama că exigenţa brigadierilor nu poate fi decît în folosul lor. In rîndul majorităţii brigăzilor s-a creat un spirit sănătos de muncă şi acum forţa colectivului se simte ori de cîte ori e nevoie de combătut o delăsare, o manifestare de indisciplină sau neglijenţă în muncă. Cînd, de pildă, la începutul campaniei din această primăvară, mezinul brigăzii a 13-a Moraru Emil, un tînăr de numai 19 ani, se cam certase cu disciplina şi cu calitatea lucrărilor, cei care l-au luat întîi la rost au fost tractoriştii. Acum, Moraru se numără şi el printre acei care în curînd îşi vor socoti depăşirile de plan cu procente de sută la sută.

Brigada a 13-a este, după cum spuneam, prima pe staţiune. Ea a înscris pînă acum în bilanţul de activitate al S.M.T.-ului realizarea a aproape două planuri şi jumătate pe campanie. In ordine urmează brigăzile a 11-a, apoi a 5-a, a 14-a... Cît priveşte calitatea lucrărilor nici un colectivist nu se poate plînge că tractoriştii uită acest lucru. De altfel, la S.M.T. Huşi, grija pentru a se lucra nu numai repede, dar şi bine, e o lege care se respectă cu sfinţenie. Intre obiectivele întrecerii socialiste preocuparea pentru calitatea lucrărilor e înscrisă la locul de cinste.

★

Mecanizatorii din Huşi sînt iniţiatorii unei însufleţite întreceri care se desfăşoară între S.M.T.-urile din regiunea Iaşi. De aici a pornit, din iniţiativa membrilor de partid, chemarea lansată la începutul primăverii, tuturor mecanizatorilor din regiune de a munci în aşa fel încît să depăşească cu sută la sută sarcinile de plan în campania de primăvară şi să realizeze la principalele lucrări cel puţin cîte 2 planuri anuale pe fiecare tractor. Colectivul staţiunii a dezbătut cu toată seriozitatea sarcinile ce-i revin din documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958. Propunerile făcute de fiecare brigadă s-au concretizat în angajamente şi obiective precise cu privire la calitatea lucrărilor, la extinderea numărului brigăzilor permanente, la respectarea graficului de îngrijire tehnică a utilajelor... Toate acestea au devenit puncte spre care întrecerea socialistă mobilizează eforturile mecanizatorilor în fiecare din cele 13 S.M.T.-uri ale regiunii. Fiindcă în fiecare S.M.T. chemarea huşenilor a găsit ecoul cuvenit. Fiecare din ele a răspuns la apelul făcut, angajîndu-se să realizeze şi chiar să depăşească în unele privinţe, obiectivele propuse.

Desigur, e greu încă de spus care dintre S.M.T.-uri va deţine la sfîrşitul anului locul întîi pe regiune. Deocamdată, în fruntea întrecerii se află mecanizatorii huşeni. Ei au izbutit ca pînă la sfîrşitul lunii aprilie să depăşească planul pe campania de primăvară, cu 78 la sută. De altfel, la Huşi există şi o anumită tradiţie în privinţa încheierii campaniilor agricole cu realizări cît mai bogate...

Acum, în primăvara aceasta, staţiunea şi-a desfăşurat, cum se spune, şi mai larg aripile. Prin completa cooperativizare a agriculturii raionului s-au creat condiţii mai prielnice ca activitatea S.M.T.-ului să se desfăşoare pe un plan superior. In noile condiţii, întrecerea socialistă găseşte un larg cîmp de afirmare.

Toate acestea îi obligă pe huşeni să urce de la an la an tot mai sus. Poate chiar spre locul de fruntaşi pe ţară. Şi, la drept vorbind, nu-i de loc exagerată această pretenţie. Te poţi convinge de aceasta şi după felul în care conducerea staţiunii şi comitetul sindical, sub îndrumarea şi cu sprijinul direct al organizaţiei de partid, se ocupă ca întrecerea socialistă să fie permanent vie, ca ea să ridice la nivelul fruntaşilor întregul colectiv de

VALERIU BUDURU

(Continuare în pag. 4-a)

NAȘII din TUNGUJEI

Cînd „sărăcanii" au hotărît să meargă în vizită la colectiva din Tungujei chiaburii din Cuza Vodă au intrat în dîrdori. Știau că una e să-l amețești pe om turuindu-i din gură cîte în lună și-n stele, ponegrind munca în comun, colectiva. Ce te faci însă cînd omul se va duce să vadă cu ochii lui, să se convingă, să iscodească, să întrebe?

Ani de zile gurile chiaburilor și ale cățeilor lor nu avuseseră astîmpăr.

Unii mai neștiutori și slabi de credință au căzut pe gînduri. Alții au pus toate balivernele astea la o parte, spunînd că trebuie neapărat să vadă cu ochii lor și treaba asta.

Așadar și cei din Cuza Vodă s-au așternut la drum să vadă cu ochii lor colectiva din Tungujei. Colectiviștii i-au primit cu prietenie, arătîndu-le gospodăria, cîmpurile, belșugul caselor lor, dîndu-le răspuns la toate cele cîte se pot întreba. Apoi colectiviștii din Tungujei i-au cinstit pe vizitatorii lor după datina veche moldovenească și după cuviința cea nouă de colectiviști.

Cît de folositoare a fost această vizită o arată faptul că la 19 octombrie 1952 la numai cîteva săptămîni, cei din Cuza Vodă au înființat colectiva lor. Au intrat atunci 45 de familii cu o suprafață de 180 de hectare. Dar începutul n-a fost de loc ușor. Au avut din nou grijă chiaburii să întărîte oamenii, să-i asmuțe pe cei rămași afară împotriva colectiviștilor, folosindu-se de micile lor nemulțumiri sau creîndu-le atunci cînd acestea nu existau.

Astăzi colectiviștii abia își mai amintesc — iar cînd își amintesc rîd cu poftă — de întîmplarea cu Ene Găluşcă, care se așezase pe tarlaua colectiviștilor, în fața tractorului, țipînd ca un apucat că el nu vrea să știe de nici o comasare. Acum Ene Găluşcă e un colectivist de nădejde, unul dintre cei mai buni șefi de atelaj.

Dar sînt oameni și oameni. Lipșa V. D. Gheorghe, alt colectivist și-a dat și el în petec. I s-a năzărit, bunăoară, acum cîțiva ani, să iasă din colectivă. Așadar în loc să se ducă cu carul la arie unde-l așteptau oamenii, a cotit-o de odată spre casă. A băgat boii și carul în ogradă spunînd că lui nu-i mai trebuie colectivă.

Pasă-mi-te îl îmbrobodiseră la cap niște vecini chiaburi și alte cîteva cimotii guralive și neroade. Dar Lipșa nu a putut să se mintă multă vreme pe sine însuși. El și-a dat seama că nu va putea niciodată să obțină ca individual, ceea ce ar fi cîștigat în colectivă.

Cît s-a căit de slăbiciunea lui, să nu-l mai întrebați. Fapt e că la 22 martie anul acesta Lipșa a pășit din nou pragul colectivei, rugînd să fie iertat și reprimit. Iar colectiviștii l-au reprimit, înțelegînd că rătăcirea lui nu se va mai repeta în nici un fel.

Spuneam că gospodăria colectivă din Cuza Vodă a cunoscut în dezvoltarea sa tot felul de greutăți. Pe cele mai multe le-a creat dușmanul de clasă, care a făcut din lupta împotriva gospodăriei colective principala sa cauză.

Fiecărei greutăți și provocări, colectiviștii au trebuit să-i răspundă prin fapte cît mai convingătoare. Și pentru aceasta au muncit cu o ambiție rar întîlnită, care iese și mai puternic în evidență cunoscînd firea domoală, calmă a moldoveanului.

În toamna lui 1953, după ce colectiviștii și-au împărțit produsele, rodul muncii lor (la ziua-muncă a revenit 4,500 kg. grîu, 3,200 kg. porumb, 1,400 litri vin etc.) îmbelșugîndu-și casele și hambarele, chiaburii au răspîndit zvonul că împărțeala pe care au făcut-o colectiviștii a fost doar așa, de ochii lumii, dar că seara ei duc înapoi la colectivă tot ce primiseră.

Nu știu cîți inși au putut crede acest zvon nerod, căci la puțin timp după ce colectiviștii și-au adus acasă rodul muncii lor se auzeau pe ulițele satului discuții de acest fel:

— Unde te duci bade, cu sacu'?

— Mă duc la colectiviști să cumpăr niște grîu și ceva făină de păpușoi.

— Bine zici. Și eu am luat mai alaltăieri cîțiva saci.

Astăzi în gospodărie sînt peste 200 de familii, ceea ce reprezintă trei sferturi din sat. Țăranii mijlocași au început să vină în număr tot mai mare cu cereri scrise meticulos, cu înflorituri. Ce i-a determinat? Recoltele obținute de colectiviști anul trecut: 4000 kg. porumb boabe la hectar, cele 3 vagoane de vin pe care l-au făcut colectiviștii, faptul că valoarea zilei-muncă a ajuns la aproximativ 45 de lei.

Se povestește că anul trecut, cînd colectiviștii au primit avansurile, peste 100.000 lei, cooperativa n-a putut să facă față sumedeniei de cumpărători și mai ales cererilor variate de obiecte și mărfuri. De aceea, colectiviștii s-au dus după cumpărături la Magazinul Universal din Negrești. Oare acest lucru nu spune nimic?

*

— „Ce te-a îndemnat să intri în colectivă?"

Această întrebare i-am pus-o mai întîi lui Ștefan Frunză. Bătrînul colectivist mi-a răspuns pe îndelete, cu vorbă curgătoare, molcomă:

— Am intrat abia în 1958 și acum îmi pare rău că nu m-am trecut dintîi. Ieșeam mai bine la socoteală. M-am gîndit cam mult. Deh... Noi sîntem un sat răzășesc. Am fost împresurați însă de boieri. Răzășia noastră, care se trage de la Vodă Cuza, era o limbă de pămînt subțire ca o curea pe lîngă moșiile nesfîrșite ale lui Buzdugan, Halița, Rusovici și alții. Pămîntul nu ne-a ajuns niciodată. Așa că vrînd-nevrînd ajungeam să cerem o șirtă (pămînt în dijmă) de la boieri sau să muncim cu ziua. Dacă dădeam boii la suhat făceam zile cu carul la boier ca să plătim suhatul.

— Dacă munceam cu ziua trebuia să îndurăm mișeliile argaților boierești, continuă Ion C. Botezatu, să ne mulțumim a mînca mămăligă cu castraveți putrezi, hrana pe care ne-o dădeau boierii. Avem un gospodar în sat, unu Costică Cain. A luat el în dijmă o șirtă, a pus pe ea porumb, a muncit-o omul ca pe ochii din cap. Toamna boierul i-a oprit sămînța, arăturile, dijma și ce i-a mai rămas Costică Cain a adus acasă în spate.

Cît am mai pătimit și pe vremea foametei, a secetei cele mari. Pentru un sac de porumb i-am dat boierului Carp 5 oi, un vițel și 5000 de lei, împrumutați de la bancă. Așa s-au purtat boierii cu noi. Porumbul m-a ținut o lună de zile. Apoi am trăit cu fiertură de pere, încît după cîteva ceasuri de muncă ne păleau amețelile și plecam acasă. Acum, de cînd sînt colectivist, am acasă podul plin cu porumb, orz, ovăz, cartofi. Nici nu mi-am luat toate drepturile ce mi se cuvin de anul trecut. Cu ele îi vom ridica o casă băietului care-i în armată.

— Oamenii din sat văd acum că colectiva e mai bună și în fiecare zi primim noi cereri, intră în vorbă și moș Gheorghe Testaru. Ba, au văzut-o și cei din satele vecine. Astă-toamnă au venit în vizită la împărțirea veniturilor întovărășiții din Glodeni și Valea Mare. Au umblat iscoditori pe cîmp, au intrat în casele oamenilor, în grajduri, și s-au minunat de tot ce-au văzut. Că doar sînt vecini de-ai noștri, și știau cît de greu am dus-o în trecut. La scurt timp cei din Valea Mare au înființat și ei colectiva. Cei din Glodeni au inaugurat-o în februarie. Ba m-au chemat să le vorbesc noilor colectiviști despre munca noastră în colectivă, despre cîștigul meu și cîte altele. Se pare că am vorbit bine că vreo cîțiva inși, care veniseră numai ca musafiri au și dat cereri pe care le-au scris chiar acolo, în sală.

Așadar noi cei din Cuza Vodă care am urmat acum șapte ani pilda și povața celor din Tungujei sîntem azi exemplu pentru satele din jurul nostru.

— Cred că vă mîndriți cu acest lucru? l-am întrebat mînat de o oarecare curiozitate.

— Ne mîndrim desigur, dar ne și ambiționăm să ne sporim veniturile, dezvoltînd sectorul zootehnic, muncind mai bine pămîntul. Eu am avut înainte un hectar jumătate de pămînt. Puteam oare să hrănesc 7 suflete de pe urma lui? Acum, de cînd sînt colectivist, mi-am luat vacă, 10 oi, mi-am mărit casa. Grîul și porumbul de anul trecut nu l-am ridicat, căci mai am încă din ceilalți ani. Asta este pilda pe care o dăm noi. Așa ne-am angajat acum șapte ani față de nașii noștri, colectiviștii din Tungujei și nu se poate spune că nu ne-am ținut de cuvînt.

Într-adevăr, sămînța aruncată de colectiviștii din Tungujei rodește minunat, în străvechile sate din raionul Negrești. Iar colectiva din Cuza Vodă nu e singura pildă.

LUCIAN CURSARU

Ce să citim

EUGEN BARBU: Oaie și ai săi

(E. S. P. L. A.)

Este îmbucurător să constați cum însușirea învățăturii marxist-leniniste, apropierea de temele muncii și ale luptei revoluționare creează unui scriitor talentat cum e Eugen Barbu, posibilități optime de dezvoltare. De la romanul „Groapa" la volumul „Oaie și ai săi" e mai mult decît simpla înnoire tematică sau decît un spor de siguranță portretistică ori narativă. Viziunii cețoase și fără perspectivă, din „Groapa" i-a luat locul o înțelegere matură, militantă a țelurilor și conținutului vieții acelorași eroi din cartea amintită, însă văzuți de astă dată nu ca ființe primitive robite instinctelor, ci ca truditori care trăiesc și năzuiesc spre un viitor mai bun și care știu să acționeze în vederea înfăptuirii lui.

„Oaie și ai săi" este o carte de nuvele, cu subiecte diferite, însă legate printr-un fir comun. Acum oamenii nu mai trăiesc împietriți în egoismul lor și nici resemnați în fața vitregiei destinului. Ei știu că destinul nu e orb și că societatea îl poate modela și mai știu că dacă rămîn uniți, solidaritatea îi face mult mai puternici.

De aceea, Cristache Cuțu, tramvaist de meserie, nu-și ascultă nevasta care îl povățuia „să se lase de adunări". În lupta grevistă, pentru satisfacerea revendicărilor generale află un sens al vieții pe care nu-l bănuise pînă atunci. Asemenea eroi descoperă dintr-odată drumul pe care ar fi dorit să pășească încă din tinerețe și i se dăruiesc cu generozitate. („Un om bătrîn").

Spre deosebire de Cristache Cuțu, ce cade eroic pentru izbînda grevei, Tereza crește în proprii ei ochi și ai celorlalți tocmai într-o împrejurare care i-ar fi putut cere și ei sacrificiul suprem și care, de fapt, îi dă conștiința adevăratei demnități de om. Tereza, neîncovoiată de traiul mizer vine alături de comuniști și în ziua de 25 august 1944 ia cu asalt aeroportul Pipera, întocmai ca un ostaș încercat. Dintr-o femeie nefericită în căsnicie și oprimată, Sabina, o altă eroină a cărții, devine, intrînd în rîndurile partidului un luptător.

În „Munca de jos" (apărută acum cîțiva ani și în volum separat) Eugen Barbu pune în discuție comportarea morală a unui muncitor, membru de partid, sancționat de tovarășii săi și pus astfel în situația să-și revizuiască modul de viață. Nuvela, ca și celelalte, scot în evidență aceleași calități de observație, aceeași autenticitate a zugrăvirii personajelor, aceeași intenție de a sugera umanitatea complexă a muncitorilor. Aceste calități se pierd într-o măsură în „Oaie și ai săi", nuvelă ce împrumută și titlul cărții. Aici, Eugen Barbu recurge la unele procedee care, în esență duc la naturalism, la interpretarea sărăcită și falsă a evenimentelor.

Fragmentele apărute din noul său roman „Șoseaua Nordului" și ceea ce este pozitiv, valabil, în „Oaie și ai săi" îndreptățesc speranța că Eugen Barbu va evolua favorabil, ideologic și artistic, slujind actualității cu noi și noi creații demne de frumusețea ei.

H. ZALIS

LA CLUBUL GOSPODĂRIEI

Colectiviștii din satul Calica, raionul Tulcea, își petrec în mod plăcut și instructiv o bună parte din timpul liber la Colțul roșu al gospodăriei. Evenimentele externe despre care scriu ziarele sînt urmărite și cu ajutorul machetei globului pămîntesc.

Foto: AGERPRES

ÎN LABORATOR

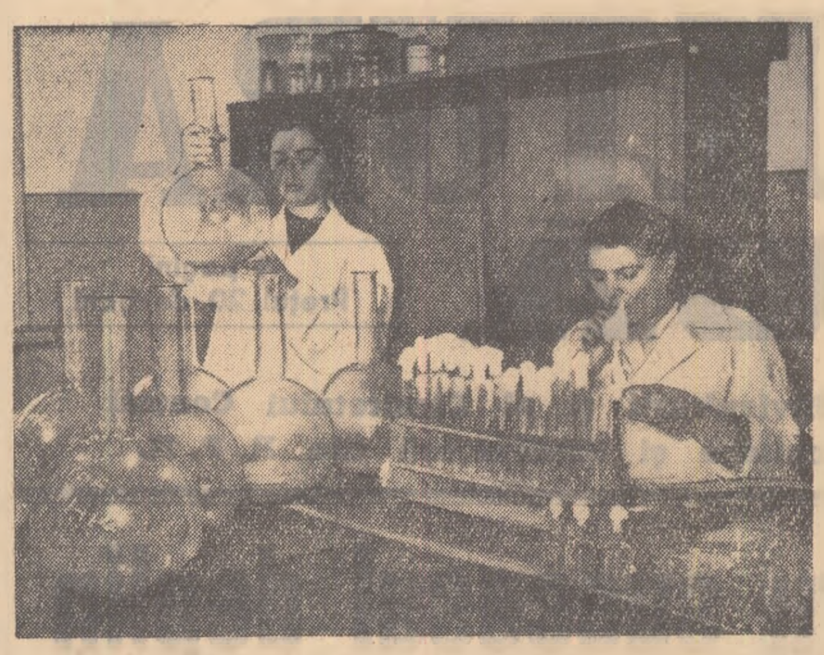

La centrul experimental de îngrășăminte bacteriene din Capitală se lucrează cu sîrg. În fotografie: inginer Elena Gonciariuc și Dalia Grosu controlînd un lot de culturi bacteriene.

Foto: AGERPRES

Pe marginea concursurilor agricole

„Pînă acum nimic"

Datorită specificului său, gospodăria agricolă de stat Rîșnov din raionul Codlea, are cele mai prielnice condiții pentru dezvoltarea șeptelului și îndeosebi pentru creșterea vacilor de lapte. Nu întîmplător aci organele tehnice ale Trustului regional Gostat au declarat ferme de selecție unele loturi de vaci și oi.

Pentru a ne da seama și mai bine de condițiile favorabile pe care le are această gospodărie, este suficient să amintim că cele aproape 100 vaci de rasă Brună care sînt supuse lucrărilor de selecție, au o productivitate mare ele provenind de la ferma de elită din Lucina, regiunea Suceava.

Ținînd seama de acest fapt ca și de resursele furajere naturale pe care gospodăria le posedă din abundență, era de așteptat ca, conducerea gospodăriei să ia măsuri pentru prelucrarea instrucțiunilor privind organizarea concursului pentru cel mai bun mulgător în vederea înscrierii a cît mai mulți mulgători la acest concurs. Din păcate pînă la data de 11.V. 1959 nu se făcuse nimic.

— De abia am primit instrucțiunile la gospodărie, mi-a răspuns binevoitor tov. Iuliu Ionaș, brigadierul zootehnic de la secția Gura Cheii.

Am stat de vorbă apoi cu cîțiva îngrijitori, mulgători de la ferma de vaci. Printre altele tov. Daniel Tudor, care are în grijă un număr de 13 vaci mi-a spus:

— La începutul anului am primit ca sarcină să obțin cîte 3.000 litri lapte pe cap de vacă furajată. Desigur acest plan va trebui acum modificat. De la vacile din grupa mea de pildă se poate obține la o bună îngrijire și hrănire cîte 3.500 litri lapte pe cap de vacă furajată.

Chiar și anul trecut utemistul Tudor Daniel a obținut producții medii zilnice de 18—24 litri lapte pe cap de vacă mulsă. De pildă, de la vacile Ganda și Dizela a realizat cîte 20—24 litri lapte, iar de la Perinița 20 litri. Asemenea vaci productive sînt multe. Aproape jumătate din numărul vacilor supuse selecției au productivitate ridicată. Acestea sînt o garanție în plus că de la efectivul de animale se poate obține în medie cîte 3.500 litri lapte în acest an.

Cunoscînd îndeaproape aceste posibilități, se pune întrebarea firească: Cînd are de gînd conducerea gospodăriei de stat Rîșnov să înceapă prelucrarea instrucțiunilor privind organizarea concursurilor agricole? Tovarășii din conducerea gospodăriei trebuie să înțeleagă măcar acum că organizarea concursului pentru cel mai bun mulgător este un mijloc important pentru a stimula inițiativa îngrijitorilor mulgători din gospodărie, să-i ajute să obțină în acest an și mai mari succese.

De aceea, pentru buna desfășurare a acestui concurs trebuie luate măsuri urgente încă de pe acum cît nu-i prea tîrziu.

TRAIAN BILBIIE

Cea de-a doua sesiune de referate și comunicări științifice agricole

Între 14-16 mai a.c. au avut loc lucrările celei de-a doua sesiuni comune de referate și comunicări științifice a cadrelor didactice ale Institutului Agronomic „Nicolae Bălcescu" și a lucrătorilor din institutele de cercetări agricole. La sesiune au participat cadre didactice din învățămînt, lucrători din Institutele de Cercetări agricole precum și de la Institutul de Cercetări alimentare și Institutul meteorologic central.

Demn de subliniat este faptul că marea majoritate a celor peste 140 de referate prezentate la această sesiune au fost axate pe principalele probleme ale dezvoltării agriculturii țării noastre. În domeniul economiei agricole, bunăoară, cele mai importante referate au oglindit probleme privind întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective din regiunile Constanța, Galați și București și eficiența economică a culturilor irigate.

În cadrul secției de agricultură un deosebit interes a prezentat referatul intitulat: „Caracterizarea agro-meteorologică a anului 1957-1958" cu privire specială la grîu și porumb întocmit de către I.C.A.R. și Institutul Meteorologic Central. Alte referate au oglindit măsurile agrotehnice prin care se poate spori producția de cereale.

În legătură cu aplicarea îngrășămintelor chimice la sfecla de zahăr, la sesiune au fost prezentate două referate de către I.A.N.B. și I.C.A.R. cu privire la pierderile de zahăr din sfeclă prin depozitare. De asemenea, utile producției agricole s-au dovedit și referatele în legătură cu obținerea de linii valoroase la cereale și diferite plante de nutreț, referate susținute de I.C.A.R.

În ceea ce privește protecția plantelor, au fost prezentate trei referate cu privire la răspîndirea geografică, biologia și combaterea dăunătorilor. Unele lucrări susținute de către secția horti-viticolă au avut ca obiectiv îmbunătățirea proceselor tehnologice și a complexului agrotehnic din acest sector.

Dintre referatele prezentate de către secția de zootehnie unele au răspuns unor cerințe imediate ale producției, iar altele au urmărit adîncirea și rezolvarea unor probleme mai puțin cercetate ale acestui sector. Cele mai prețioase referate au fost cele privind studiile în legătură cu formarea unui tip de oaie cu lînă fină pe bază de spancă, organizarea și economia creșterii animalelor în regiunile de munte, folosirea preparatelor tisulare de splină și ficat pentru stimularea îngrășării porcilor și bovinelor, studiul căilor de ameliorare a calului local din șesul Dunării și altele.

O parte din referatele prezentate de către secția de medicină veterinară a urmărit elucidarea etiologiei și patogeniei unor boli ce produc pierderi în efectivele de animale, altele s-au referit la îmbunătățirea metodelor și mijloacelor de profilaxie specifică a unor boli infecto-contagioase, precum și la găsirea și aplicarea de noi substanțe medicamentoase și de noi metode de tratament în terapia diferitelor boli.

Luînd cuvîntul la închiderea lucrărilor sesiunii, tovarășul prof. dr. Grigore Obrejan directorul adjunct al Institutului de Cercetări agronomice a arătat că rezultatele prezentate la această sesiune de către cadrele didactice și lucrătorii din Institutele de Cercetări Științifice agricole sînt un imbold pentru noi succese în dezvoltarea cercetărilor legate de sporirea producției agricole și ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii din țara noastră.

Pentru o întrecere concretă, legată mai strîns de producție

Mecanizatorii de la S.M.T. Bărcănești, regiunea Ploești, au încheiat campania însămînțărilor de primăvară cu un frumos bilanț. Planul însămînțărilor de primăvară a fost realizat în procent de 108 la sută încă de la 20 aprilie a.c. Pe panoul fruntașilor în întrecerea socialistă citești numele mecanizatorilor Constantin Badea care a realizat planul pe campania de primăvara în procent de 160,6 la sută, Aurel Rotăveanu în dreptul căruia stă scris procentul de 160,2 la sută, Stoica Dumitru 150 la sută etc. Un însemnat rol mobilizatoric l-a avut în această perioadă foaia volantă care prin grija comitetului sindical a apărut cu regularitate.

Totuși, analizînd felul în care comitetul sindical al stațiunii (președinte mecanicul Aurel Dura) organizează și conduce întrecerea socialistă remarci din capul locului o deficiență destul de serioasă. Să luăm cazul tractoristului Constantin Badea care-i fruntaș pe stațiune în muncile de primăvară. Acesta și-a luat la început de campanie un angajament concret: să depășească planul cu 30 de hantri, să realizeze economii de piese de 300 de lei și de combustibil în sumă de 200 de lei. Astfel de angajamente concrete și-au luat și ceilalți mecanizatori. Totuși în situația relatată de foaia volantă sau la panoul de onoare constați doar o cifră care arată depășirea respectivului mecanizator față de sarcina de plan! Ce rezultă de aci? Rezultă că evidența întrecerii socialiste nu este ținută de loc la S.M.T. Bărcănești că ea se rezumă la situația luată de dispecer din foile de pontaj. Nu bagatelizăm noi în felul acesta angajamentele luate cu chibzuială și răspundere de către mecanizatori în întrecerea socialistă? Fără îndoială că da. Tovarășul Ion Chirobocea membru în comitetul sindical însă nu și-a format comisia de întreceri care să se ocupe cu ținerea evidenței. La rîndul lui comitetul sindical nu a tras la răspundere conducerea administrativă care este obligată să țină permanent evidența întrecerii socialiste.

Din analizarea planului de muncă al comitetului sindical pe trimestrul II a.c. rezultă de asemenea o serie de lipsuri. Acesta se rezumă doar la niște ședințe de analize pe diferite probleme (ce-i drept una se referă la felul cum s-a desfășurat întrecerea socialistă în muncile de primăvară). Unde-i însă capacitatea organizatorică a comitetului sindical în introducerea și aplicarea metodelor noi de muncă, în generalizarea experienței fruntașilor? În presă au apărut inițiative prețioase în întrecere ale mecanizatorilor fruntași din o serie de stațiuni. Oare nu ar fi fost necesar ca aceste inițiative izvorîte din experiența fruntașilor, să fi fost însușite de comitetul sindical și răspîndite în cadrul brigăzilor de mecanizatori? Desigur că da. La început firește cu titlul de experiență la cîte o brigadă, iar, mai tîrziu, după verificarea rezultatelor să fi fost generalizate.

Acum la S.M.T. Bărcănești, cu lucrările de întreținere a culturilor sînt ocupați doar 6 tractoriști, restul fiind repartizați la reparatul utilajului necesar muncilor de recoltare. „Nu avem un volum mare de lucrări de întreținere așa că nu am întreprins mai nimic pe linie de întrecere în această perioadă"(!), argumentează tovarășul președinte Aurel Dura. Realitatea însă infirmă cele spuse de tovarășul președinte. Dacă în anul trecut S.M.T. Bărcănești a efectuat prășitul mecanic cu un singur tractorist (Dumitru Stoica) pe suprafața de 200 de ha porumb, în anul acesta contractările la prășitoare au crescut la 900 de ha. Această creștere a fost posibilă deoarece colectiviștii și întovărășiții se conving tot mai mult de utilitatea și rentabilitatea prășitului mecanic. Alături de Dumitru Stoica efectuează acum prășitul mecanic și alți tractoriști încercați ca Gheorghe Radu, Ion Radu, Ion Marcu, Constantin Badea și Ion Chiorobocea. Organizarea unui schimb de experiență, în care tractoriștii să-și fi împărtășit experiența, credem că ar fi fost necesară.

Comitetul sindical de la S.M.T. Bărcănești este alcătuit din oameni capabili și cu experiență în activitatea obștească. Ei trebuie însă să dovedească mai multă preocupare în legarea strînsă a problemelor sindicale de cele de producție.

H. VALENTIN

SATIRA ȘI UMOR • SATIRA ȘI UMOR • SATIRA ȘI UMOR

Cei șase...

Se zice că șase tineri tehnicieni agronomi din raionul Urziceni, s-au adunat mai zilele trecute, să-și împărtășească din activitatea lor de zi cu zi. Erau prezenți Efta Traian din Urziceni, Maria Iorga din Bărcănești, Dinu Ion din Alexeni, Niculina Badea din Ciocîrlia, Niță Dinu din Armășești și Maria I. Gheorghe din Manasia.

— Eu cum lucrez la centru de raion, propuse Traian Efta, se cade să vorbesc primul...

Ceilalți, politicoși, primiră ca gazda să intre primul în... subiect.

— Eu, dragii mei, din capul locului trebuie să vă spun că de la începutul anului și pînă acum m-am ocupat îndeaproape de firele...

— De iarbă? îl întrerupse Dinu Ion de la Alexeni.

— Nu, fire... electrice, cu care am aprovizionat pe săteni.

— A, va să zică, ai muncit voluntar pentru electrificarea vreunei comune? se auzi un glas.

— Dar de unde! Ce, un tehnician agronom are vreme de așa ceva?... Eu le-am vîndut oamenilor fire electrice...

— Cum? Faci afaceri?

— Vai de mine! Nu fac afaceri, fac numai munca mea de vînzător la magazinul universal de aici, din Urziceni. Lucrez la raionul de articole tehnice, că m-am săturat de agricultură. Dar și în această muncă îndrumez sătenii în problemele agricole. De pildă, ori de cîte ori intră un sătean în magazin, îl îndrumez... să-și cumpere un aparat de radio, unde poate asculta în fiecare dimineață sfaturi agricole.

Efta Traian, se așeză pe scaun, semn că își terminase darea de seamă asupra activității. În urma lui, ceru cuvîntul Maria Iorga, de la Bărcănești.

— Eu, dragii mei, nu procedez ca antevorbitorul meu, fugind de sat. Tot timpul mă puteți vedea la Bărcănești, unde am grijă de adrese.

— A, își dădu cu părere Maria Gheorghe, colega ei, cauți adresele sătenilor, să te duci la ei acasă, să-i chemi la însămînțări?

— Eu? se indignă Maria Iorga. Îmi pare rău! De aia am intrat la sfatul popular comunal? Să dau îndrumări? Eu am grijă de adresele care le trimite sfatul la diverse instituții. Le dau un număr, le trec în registru și cîte și mai cîte...

— Tovarășa Iorga, începu Niță Dinu de la Armășești, trebuie criticată pentru că a preferat în locul muncii de tehnician agronom, pe cea de funcționară, ocupîndu-se de adrese. Eu, unul, n-am admis să fac una ca asta la sfatul popular unde m-am angajat. Și deci... mă ocup de cifre!

— A, faci situații în legătură cu mersul muncilor de primăvară? se interesă Dinu Ion.

— Campania de primăvară? Cum o să mă ocup de așa ceva, eu... contabilul sfatului popular comunal din Armășești?! Ca să fiu pe urmă criticat că neglijez evidența contabilă?

— Păi noi te știam tehnician agronom...

— Sînt! Dacă nu mă credeți, vă dau cuvîntul de onoare și... diploma din buzunar! Dar sătul de atîta agronomie cu care m-am ocupat în școală, mi-am zis să fac și altceva...

— Și? vru să afle Efta Traian.

— Și... zis și făcut! Am intrat contabil și așa am scăpat de teren. De fapt, nu-i mare diferență între contabilitate și agricultură în amîndouă lucrîndu-se tot cu cifre. Este?

— Este deștept omul! aprobă Maria Iorga. Dar, ia s-o auzim și pe tovarășa Badea Niculina de la Ciocîrlia. Cum merg prin comuna dumitale muncile agricole?

— Habar n-am! Că despre așa ceva nu scrie în registrul de intrare. Și n-o să rămîn în urmă cu înregistrarea corespondenței, ca să mă intereseze campania de primăvară. De aia, am și intrat la registratură, la sfatul popular. Că ogoarele sînt la capătul comunei, pe cînd sfatul se află pe ulița principală.

După tehniciana agronom Badea Niculina, cerură cuvîntul și ceilalți participanți la această originală consfătuire. Ei recunoscură că nu s-au angajat funcționari la sfaturile populare comunale respective, să bată ogoarele. Că doar cine a mai pomenit să lucrezi cu registrele pe cîmp? Oamenii stau în birou, unde nu este praf. De teama prafului, nici ferestrele de la sfat nu le lasă deschise. Numai că în cîțiva ani tot se va așterne praful pe diplomele și cunoștințele lor de... tehnicieni agronomi.

V. D. POPA

„Meteahna"

Știu un gospodar ce are
(Printre alte preferințe!)
Una foarte, foarte mare:
Să tot spargă la semințe.

El, pe drum, în casă (chiar
Stînd în sală, la cămin!)
Bagă mîna-n buzunar
Și mai ronțăie puțin.

De atîta ronțăit
Cînd citește, cînd se plimbă,
Prin comună s-a zvonit
C-a făcut bășici la limbă.

(Nu mai spun de una încă:
Și la masă, dragii mei,
Tot semințe el mănîncă
...Transformate în ulei!)

Dar meteahna asta nu mă
Face să mă supăr foc;
Partea proastă-i că consumă
Și nu seamănă de loc!

STELIAN FILIP

Mai multă grijă întreținerii culturilor în regiunea Bacău

(Urmare din pag. 1)

și nouă niște ierbicide. Avem vreo 10 ha cu ovăz năpădite puternic de rapiță, se aude vocea președintelui.

— Bine. Vă trimitem substanța și un inginer care să vă arate cum trebuie administrată, îl liniștește șeful secției agricole.

După ce pune receptorul în furcă, tov. Ghergheasa se simte dator să ne dea și unele lămuriri suplimentare. În anul trecut și acum doi ani, cîteva gospodării colective din raion au folosit metoda de combatere a buruienilor pe cale chimică. Rezultatele au fost foarte bune. Oamenii au căpătat încredere în aceste substanțe și cer să li se dea și în anul acesta. Din păcate însă, în depozitul raional nu mai există decît vreo 30 de kg de ierbicide rămase din anii din urmă. Dacă oamenii cer, ar fi cazul ca pe plan raional și regional să se ia măsuri de aprovizionare cu aceste substanțe.

CU O FLOARE NU SE FACE PRIMĂVARA

Am vorbit aci despre gospodăria de stat Secueni și despre gospodăriile colective „23 August" și „Viața Nouă" care sînt fruntașe în executarea lucrărilor de întreținere a culturilor. Ca ele în regiunea Bacău mai sînt și altele. Gospodăriile de stat Girov, Zănești, Rogoaza sau gospodăriile colective „Drumul lui Lenin" și „Tudor Vladimirescu", din raionul Roman, sînt cîteva dintre acestea. Așa însă după cum primăvara înseamnă nu una sau cîteva flori, ci pajiști întregi pline cu ghiocei, zambile și pansele, tot astfel și în munca de pe ogoare nu se poate spune că lucrurile merg bine decît atunci cînd toți oamenii au ieșit la cîmp. În regiunea Bacău lucrurile nu stau însă așa. Cele 4,9 procente realizate la prășit pînă la 15 mai ne vorbesc despre faptul că aici organizarea și mobilizarea țăranilor muncitori la întreținerea culturilor lasă de dorit. Condamnabil este faptul că sînt neglijate tocmai unele plante ca sfecla de zahăr și floarea-soarelui, care, după cum se știe, cer o îngrijire deosebită de atentă. În raioane ca Bacău, Roman și Adjud care au suprafețe întinse cultivate cu aceste plante nu s-au prășit pînă în prezent decît cîte 30-60 la sută din culturile de sfeclă și 8-18,5 la sută din cele de floarea-soarelui. Or, pînă acum la aceste culturi trebuia terminată prima prașilă și începută cea de-a doua.

ÎN LOC DE CONCLUZII

Normal, un raid se termină cu cîteva concluzii. Îmi permit să contravin acestei reguli. Factorii de răspundere din agricultura regiunii Bacău știu ce măsuri trebuie luate pentru urgentarea lucrărilor de întreținere a culturilor. Astfel de măsuri s-au mai luat și se iau mereu. Dorim însă să le vedem traduse în fapt.

Construcții cu mijloace locale

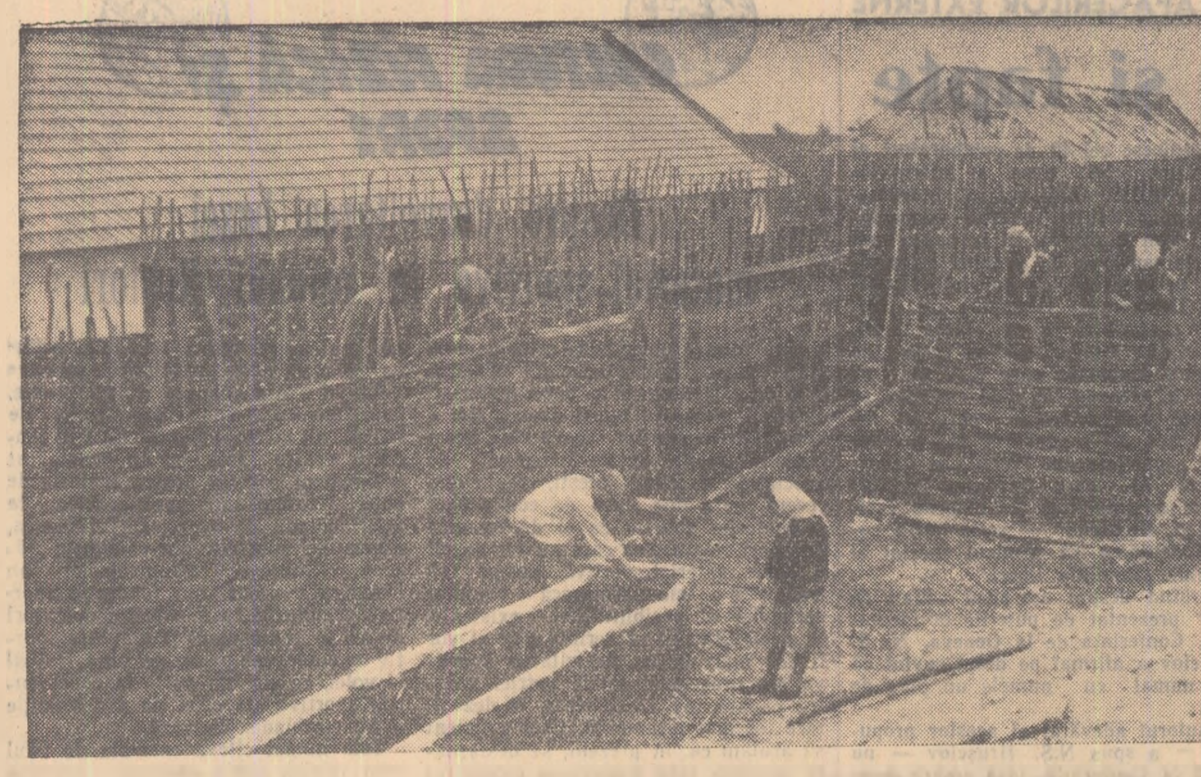

La Dăbuleni, în regiunea Craiova, colectiviștii, printre alte lucrări, se preocupă și de asigurarea unor bune condiții de depozitare a recoltei ce o vor culege în toamnă. După cum se vede în fotografie, ei lucrează, folosind posibilitățile locale și la construirea de noi pătule pentru porumb.

Foto: AGERPRES

Gospodărie colectivă în satul Buzați

Comuna Păstrăveni, raionul Tîrgu Neamț, are 5 sate. In fiecare sat există întovărășire agricolă. In satele Spiești și Păstrăveni a luat ființă cu ani în urmă gospodăria agricolă colectivă „23 August", una dintre cele mai vechi colective din raion. De-a lungul anilor această gospodărie a obținut producții mari la hectar, dovedind superioritatea muncii în comun față de sectorul individual. Anul trecut în gospodăria colectivă, media la grîu a fost de 1.860 kg, iar la porumb aproape 2.000 kg.

Satul Buzați, complet cooperativizat, se află la trei km departe de gospodăria colectivă din Păstrăveni. Ințelegind pe deplin că munca în gospodăria agricolă colectivă aduce țăranilor recolte și mai mari la hectar, și că traiul lor va fi zi cu zi tot mai îmbelșugat, recent 140 familii din satul Buzați, cu o suprafață de 392 hectare teren, au inaugurat gospodăria colectivă cu numele de „Ziua Muncii".

Printre primii care s-au înscris în noua gospodărie colectivă se numără Toader Irimeoaie, I. Păduraru, Gh. Pintilie, Iftimie Sfrejan, Gh. Durac și alții. Noii colectiviști au adus în gospodărie 37 cai, 23 vaci, 40 oi, 65 căruțe, 25 grape, 85 pluguri și alte unelte agricole.

S. CONSTANTIN
corespondent

Un început BUN

Anul 1958 a fost, ca să zicem așa, anul de cotitură în viața colectiviștilor din Gruia. Ei și-au îndreptat atenția, urmînd recomandările consfătuirii de la Constanța, spre dezvoltarea multilaterală a gospodăriei lor.

In sectorul vegetal, bunăoară, colectiviștii au trecut la cultivarea unor noi plante, printre care floarea-soarelui și sfecla de zahăr. Executînd toate lucrările mecanizate la timp și bine, recoltele, la cele mai multe culturi, au fost — cu toată vremea potrivnică — destul de bune: 1.400 kg grîu, 1.180 kg ovăz, 1.292 kg floarea-soarelui, 2.816 kg porumb, aproape 10.000 kg sfeclă de zahăr în medie la hectar. Producții bune au fost obținute și în sectorul legumicol, sector mult dezvoltat în cursul anului trecut. Peste 17.300 de kg roșii la ha și aproape 9.000 kg ceapă la ha au scos colectiviștii în anul trecut.

Rezultate mulțumitoare s-au realizat și în sectorul zootehnic. Cîte 32 kg lapte și 2,7 kg lînă a obținut priceputul crescător de animale Constantin Gh. Topor de la fiecare din oile pe care le îngrijește. Succese bune s-au dobîndit și la producția de lapte de vacă. Ca urmare, aproape 100.000 lei a încasat gospodăria colectivă din vînzarea, pe baza contractelor încheiate cu statul, a produselor animaliere. Insemnate venituri a dobîndit gospodăria colectivă și de pe urma celor două ateliere de fierărie, 2 de tîmplărie și unul de cojocărie. Venitul bănesc la 100 de ha a fost în anul trecut de 148.000 lei.

Frumoasele venituri încasate de colectiviști, ca urmare a dezvoltării multilaterale a gospodăriei și a sporirii producției agricole-vegetale și animale, a constituit cel mai puternic și convingător argument pentru țăranii muncitori cu gospodărie individuală din comună pentru a porni pe drumul marii gospodării colective. Astfel, primăvara acestui an a găsit aproape întreaga comună cu agricultura colectivizată. De la circa 300 ha, cît aveau la finele anului trecut, azi colectiviștii de aici, organizați în 7 brigăzi permanente de cîmp, una legumicolă și alta piscicolă, lucrează la un loc peste 1.200 de ha.

Pentru dezvoltarea creșterii animalelor, în cursul anului trecut colectiviștii au ridicat o serie de noi construcții, printre care 2 grajduri pentru bovine în capacitate de 120 capete, unul pentru 120 capete cabaline, 2 ateliere de fierărie, o maternitate pentru 40 de scroafe, o lăptărie.

Dar lucrurile nu s-au oprit aci. Brigada de construcții (de sub conducerea lui Iancu Purcărin) a și început lucrul la ridicarea de noi construcții: două magazii de 600 tone, un grajd pentru bovine de 50 capete, o maternitate pentru 40 scroafe, un castel de apă, un pătul pentru 300 tone, o îngrășătorie pentru 100 porci, 2 cotețe pentru 1.450 păsări, 6 gropi pentru însilozarea a 700 tone nutrețuri, un garaj pentru 3 mașini vor fi construite pînă la toamnă.

Avînd aceste construcții, colectiviștii au hotărît, ca anul acesta, să dezvolte și mai mult sectorul zootehnic. Astfel, numărul vacilor cu lapte va fi de 50, al oilor de 1.000, iar cel al păsărilor de 1.450 capete. De asemenea își vor cumpăra și 50 stupi de albine.

Succesele din anul trecut, precum și hotărîrea cu care au pornit colectiviștii din Gruia la muncă în acest an sînt premizele unor noi succese pe tărîmul dezvoltării și mai departe a gospodăriei și odată cu aceasta al ridicării și mai mult a cîștigurilor colectiviștilor.

I. LESEANU

Cifre și fapte din unitățile agricole cooperatiste

● La înființare, gospodăria colectivă din comuna Valea Roșie, regiunea București, avea doar o singură clădire: pentru sediu.

Prin crearea unei echipe de constructori dintre colectiviștii care cunosc zidăria, tîmplăria și fierăria gospodăria are în prezent: două magazii cu o capacitate de 140 vagoane, un pătul de porumb pentru 40 vagoane, 2 grajduri pentru 116 vite, 2 maternități pentru 126 scroafe, un saivan pentru 500 oi, ateliere pentru tîmplărie, fierărie și mecanică, 2 grajduri, 2 remize pentru mașini și unelte. In prezent această echipă de constructori studiază posibilitățile de construirea de locuințe pentru colectiviști.

● Pentru contractările de cereale, animale și alte produse agro-alimentare făcute în acest an, gospodăria colectivă din comuna Moftinu Mic, raionul Carei, a primit pînă în prezent drept avans suma de 59.300 lei. Din această sumă peste 29.000 lei s-a împărțit colectiviștilor ca avans în contul zilelor-muncă efectuate pînă în prezent.

Printre colectiviștii care au primit cele mai mari sume de bani se află Adalbert Pop, Augustin Pavel, Terezia Vereș și alții.

● Ca urmare a dezvoltării unor ramuri de producție aducătoare de venituri: creșterea animalelor, legumicultura, cultura plantelor tehnice etc., a crescut și valoarea zilei-muncă. De pildă, în gospodăria colectivă din comuna Bălțați, raionul Tg. Frumos valoarea zilei-muncă a crescut, în anul trecut, cu 10 lei, în cea din comuna Hărposești, cu 8 lei, iar în cea din comuna Totoești, cu 13 lei, față de 1957.

● Paralel cu muncile în cîmp, membrii gospodăriei colective din satul Alexandru Odobescu, raionul Călărași, se ocupă și de dezvoltarea sectorului zootehnic.

Astfel, nu de mult, gospodăria a mai cumpărat încă 20 vaci cu lapte. Acum în grajdul gospodăriei se găsesc 45 vaci cu lapte iar în cursul acestui an colectiviștii vor crește 1.000 capete boboci de rață și vor amenaja 62 ha. baltă pentru pește.

In prezent, o parte din colectiviști muncesc de zor la ridicarea unui atelier mecanic precum și la construirea unor adăposturi moderne pentru animale.

Dînd atenția cuvenită dezvoltării multilaterale a gospodăriei, fondul de bază se ridică acum la suma de 1.100.000 lei.

Furajele și furajarea — problemă de bază în creșterea animalelor

In gospodăriile agricole de stat s-au rezervat producerii furajelor suprafețele necesare. Totodată păioasele și unele plante furajere părăsesc terenul devreme, fapt ce permite o a doua cultură. In afară de aceasta, culturile de porumb boabe, grîu etc. dau o însemnată cantitate de producție secundară — coceni, paie — care, pregătită corespunzător și folosită rațional la întocmirea rațiilor, contribuie la asigurarea bazei furajere. Deci posibilități pentru producerea furajelor sînt mai mult decît suficiente. Ce se întîmplă însă? Unele gospodării de stat nu fixează pentru culturile furajere cea mai potrivită structură. Din pricina numărului redus de sortimente s-a ajuns ca unele gospodării de stat din regiunile Ploești, Constanța, Cluj, București să nu poată fixa rații științifice care, pe lîngă numărul de unități nutritive, să aibă, în măsura cerută, și cantitățile de albumină, proteină, caroten.

Un aspect important al furajării îl constituie calitatea nutrețurilor și costul lor. In gospodăria agricolă de stat Pietroiu din regiunea Constanța, lucerna a fost cosită tîrziu, iar porumbul a fost însilozat netocat și în condiții nu tocmai bune. Aceasta a scăzut la mai puțin de jumătate valoarea nutritivă a celor două plante. Pentru a nu fi depășit prețul de cost al producției animale și pentru că în regiune nu există un laborator de analiză a nutrețurilor, rațiile s-au întocmit ținîndu-se seama de numărul teoretic de u.n. pe care trebuie să le aibă aceste furaje. Or, calitatea lor face ca numărul real de u.n. să fie mult mai mic decît cel teoretic.

Problema calității și a prețului de cost al furajelor s-a pus ascuțit în numeroase gospodării agricole de stat din regiunile Ploești, București și Constanța. In aceste unități, la porumbul destinat însilozării s-a aplicat o agrotehnică incompletă, mult diferită de cea aplicată la porumbul cultivat pentru boabe. Chiar și anul acesta, unele gospodării de stat ca Pantelimon, regiunea București, au prevăzut pentru porumbul siloz un număr insuficient de prașile. Aceasta nu duce la economii, cum greșit se crede.

Prelungirea duratei de furajare a animalelor cu masă verde este, de asemenea, o problemă de primă importanță. In aprilie, gospodăria de stat Pietroiu a introdus nutrețul verde în hrana vacilor și porcilor. Incepînd chiar de a doua zi, producția de lapte la vaci și sporul de creștere în greutate la porci s-au îmbunătățit. Printr-o mai bună planificare a culturilor, gospodăriile pot furaja animalele cu masă verde din aprilie pînă-n decembrie cînd poate fi folosită varza furajeră — recolta a doua. Varza furajeră e rezistentă la brume și îngheț nu prea puternic. In mică măsură sînt folosite încă în creșterea animalelor rădăcinoasele.

Avînd furajele necesare, gospodăriile agricole de stat pot întocmi rații variate și complete din punct de vedere al compoziției. Unii zootehniști consideră că rația formată în principal din porumb dă producțiile cele mai mari. Porumbul este, fără îndoială, nutrețul cel mai valoros, dar nici el nu conține în procentele cerute toate substanțele de care are nevoie animalul pentru a se dezvolta sau pentru a da producții mari. Institutul Agronomic din Cluj a hrănit un lot experimental de porci Marele Alb cu rații de diferite compoziții. Prin hrănirea cu nutrețuri combinate complexe — în care intra și porumbul — s-a obținut de la fiecare porc un spor de 0.800 kg. zilnic. Hrănirea numai cu porumb uscat a dat un spor zilnic mai mic cu 0,200 kg. In al doilea caz și prețul de cost al unui kg. de spor creștere în greutate a fost mai puțin satisfăcător. Este deci evidentă importanța întocmirii rației. La fixarea rației trebuie să se țină seama de vîrsta animalului, rasa și productivitatea lui. Porcii din rasa Marele Alb își formează țesutul mușchiular, pînă la vîrsta de 7—8 luni. Pînă la această vîrstă, porcii din această rasă cresc repede și trebuie să primească rații care să-i ajute la formarea țesutului mușchiular, a cărnii deci. Vacile de lapte trebuie să primească rații în raport cu producția care o dau. La gospodăria agricolă de stat Pietroiu, exemplarele din grupa care dă 15 litri de lapte zilnic pe cap de vacă primeau 15 kg de fîn lucernă, 10 kg de lucernă siloz, 35 de kg de porumb murat și 6 kg de concentrate. In ultimul timp nutrețul însilozat a fost înlocuit prin masă verde. Această rație nu numai că menține, dar duce și la mărirea producției de lapte. In cazul cînd se justifică economic, în gospodărie se aplică și forțajul rațiilor la acele animale cu poftă bună de mîncare. La fel se procedează și în gospodăria de stat Pantelimon unde, pe lîngă forțaj, porcii sînt puși să postească o seară pe săptămînă pentru a li se menține pofta de mîncare. La ambele gospodării — Pietroiu și Pantelimon — se acordă o deosebită atenție amestecului fizic al furajelor pentru ca odată cu nutrețul mai gustos animalele să mănînce și pe cel mai puțin gustos, dar mai hrănitor.

Fiind mari cultivatoare de cereale, gospodăriile de stat dispun de însemnate cantități de furaje fibroase, bogate în celuloză. Prin tocare, saramurare și amestec cu alte furaje, calitatea fibroaselor poate fi îmbunătățită. Gospodăria de stat Cocargeaua din regiunea Constanța a administrat fibroaselor uree sintetică, aceasta transformă celuloza în proteină digestibilă. Hrănită în acest fel, fiecare bovină pusă la îngrășat și-a sporit zilnic greutatea cu 0,800 kg.

Creșterea tineretului animal, în special a celui destinat măririi efectivului și îmbunătățirii valorii lui zootehnice, constituie pentru fiecare gospodărie de stat o problemă de prim ordin. Calitățile zootehnice moștenite de la animalul matcă se păstrează și se dezvoltă printr-o bună hrănire. La gospodăria agricolă de stat Pietroiu, în hrana viteilor se folosește prea puțin laptele nesmîntînit. Cu toate acestea, toți viteii ajung să cîntărească la vîrsta de șase luni peste 150 de kg, iar îngrijitorii lor primesc prime de producție. Acest rezultat foarte bun se obține prin hrănire: de la trei săptămîni în hrana viteilor se amestecă uruială cu floră microbiană de rumen luată din gura vacilor. Aceasta maturizează repede aparatul digestiv al viteilor care pot asimila nutrețul obișnuit la fel ca și animalul matur.

Printr-o bună structură a culturii furajelor, prin aplicarea unei agrotehnici complete care să aducă recolte mari și costuri de producție scăzute, printr-o judicioasă alcătuire a rațiilor, se poate rezolva cu succes cea mai importantă problemă a creșterii animalelor.

M. CALIANU

GRIJĂ FAȚĂ DE SECTORUL ZOOTEHNIC

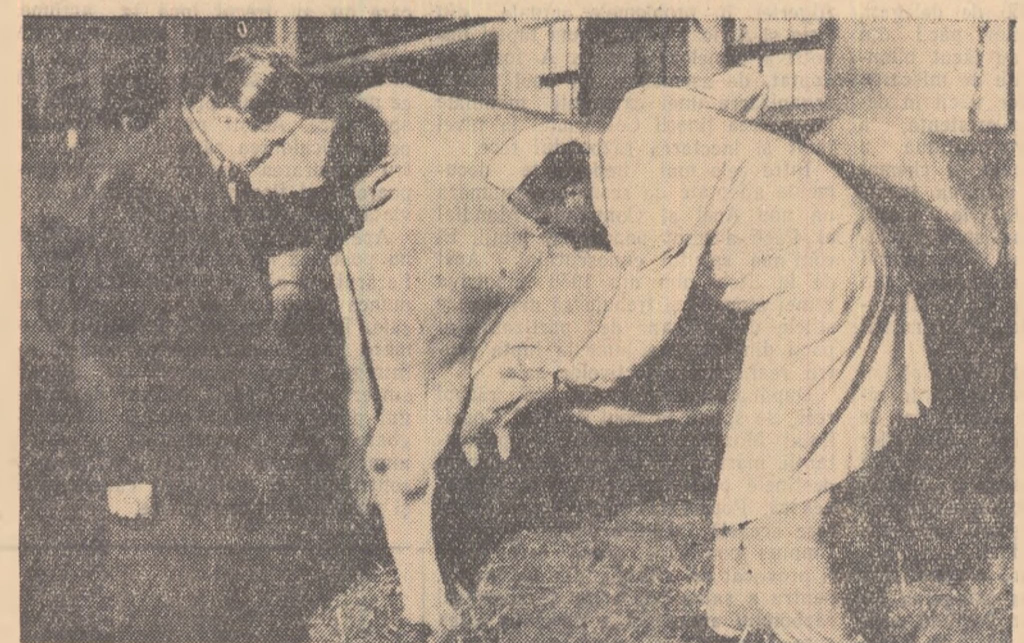

Pentru a obține o producție sporită de lapte, muncitorii și tehnicienii de la gospodăria agricolă de stat Clarii Vii din raionul Jimbolia se ocupă îndeaproape de buna îngrijire și hrănire a vacilor. Deseori starea animalelor e controlată cu grijă, așa cum se vede în fotografie, de inginerul zootehnist al gospodăriei, tov. Balog Iosif.

Foto: AGERPRES

IN REGIUNEA CONSTANȚA

Colectiviștii acordă o mare atenție *creșterii păsărilor*

Ținînd seama de recomandările consfătuirii de la Constanța și folosind condițiile naturale existente în unitățile lor, colectiviștii din regiunea Constanța acordă o atenție sporită și creșterii păsărilor. Astfel, dacă la sfîrșitul anului 1957 numărul păsărilor matcă existente în gospodăriile colective din regiune era de numai 53.533 capete, ceea ce înseamnă foarte puțin față de posibilitățile existente, la finele anului 1958 acest număr a crescut la 133.967 capete, din care 39.573 giște și 17.313 rațe.

Sporirea efectivului de păsări matcă cu mai mult de sută la sută într-un singur an a fost posibilă datorită extinderii acțiunii de incubație a ouălor. In 1958, în gospodăriile colective din regiunea Constanța au funcționat 338 de incubatoare, obținîndu-se 351.188 de pui. In acțiunea de incubație artificială a ouălor s-a evidențiat gospodăria colectivă din Tîrgușor (responsabilă Maria Audui) unde cu 4 incubatoare au fost scoși, în 7 serii, un număr de 6.178 pui; s-a realizat astfel, un procent de ecloziune de 78 la sută.

Rezultate bune s-au obținut și în gospodăriile colective din Negureni, Oltina și în multe altele.

Pe raioane locul întîi îl ocupă raionul Băneasa, unde gospodăriile colective au produs, cu cele 62 de incubatoare existente, 45.662 pui de o zi, realizînd planul de creștere a puilor în procent de 200 la sută.

Din creșterea păsărilor, colectiviștii din Oltina au realizat în 1958 un venit bănesc de 40.595 lei, iar cei din Ceamurlia de Jos, 36.802 lei. Insemnate sume de bani au încasat din această ramură și colectiviștii din Babadag, Isaccea, Frecăței, Tîrgușor etc.

Rezultatele bune obținute anul trecut de către numeroase gospodării colective au făcut ca în planurile de producție pe anul în curs, colectiviștii din regiunea Constanța să prevadă o creștere mai mult decît dublă a efectivului de păsări. In acest scop s-a extins capacitatea de incubație prin mărirea numărului de incubatoare. (Pe plan local s-au mai construit încă 50 de incubatoare cu o capacitate totală de 30.000 de ouă la o serie).

Cunoscînd că obținerea unui procent mare de ecloziune depinde în mare măsură de buna calificare a celor ce răspund de acțiunea de incubație, în regiune au fost școlarizate, la începutul anului, 50 de colectiviste. Totodată procesul de incubație s-a organizat — în special în raioanele Băneasa și Negru Vodă — pe centre care sînt conduse de oameni cu o înaltă calificare.

Roadele unei asemenea preocupări n-au întîrziat să se arate. Primele două serii de pui, din cele 6 planificate pe regiune, au și fost scoase. Procentul de ecloziune realizat a fost între 72—78 la sută.

Condiții de dezvoltare și creștere deosebit de favorabile se găsesc în regiunea Constanța și pentru giște. Această specie de păsări, pe lîngă faptul că e mai rezistentă la boli, crește destul de ușor și dă un spor de greutate în carne cu un consum mic de grăunțe. (In componența hranei giștelor, un procent apreciabil îl constituie pășunea naturală și cea artificială). Cum numeroase gospodării colective posedă bălți care asigură pe lîngă apa necesară și o bogată sursă naturală de hrană, creșterea giștelor a luat o mare amploare. Gospodăriile colective Cataloi, Mihail Kogălniceanu, Isaccea, Ștefan Gheorghiu din raionul Tulcea, Oltina, Ostrov, Ion Corvin din raionul Băneasa, Dăleni, Hîrșova, Horia din raionul Hîrșova, Ceamurlia de Jos, Nuntași, Fîntînele, Sacele, din raionul Istria și multe altele din celelalte raioane vor crește în acest an peste 150.000 de boboci de giscă. Efectivul matcă al giștelor va ajunge în toamnă la cel puțin 100.000 de capete.

Pentru prima oară în regiunea Constanța s-a pus, în această primăvară, la incubatoare și ouă de giscă. Primele rezultate obținute sînt deosebit de satisfăcătoare.

V. CAZACU

Cultura plantelor în culise și posibilități de aplicare

în unele condiții climatice din țara noastră

A. PATEGA-BRUMARIU
și A. ZAVOI
de la Institutul Agronomic
Craiova

In stabilirea sistemului de măsuri agrotehnice cerute de cultura plantelor agricole pe nisipurile și solurile nisipoase din Oltenia, este necesară cunoașterea multilaterală a complexului de factori care condiționează viața plantelor.

Afînarea și slaba legare a grăunciorilor, fac ca nisipurile să absoarbă cu ușurință și să rețină o cantitate mică de apă. Suprafața se încălzește și se răcește brusc în funcție de temperatura atmosferică. Din această cauză, nisipurile se încălzesc puternic în timpul verii, atingînd de multe ori la suprafață, temperaturi de +60° C. Aceste temperaturi ridicate, produc pe lîngă evaporarea intensă a apei din straturile superioare și o transpirație mare a plantelor, ceea ce atrage după sine epuizarea rezervei mici de apă din straturile unde pătrund rădăcinile. Ca urmare, unele plante agricole pier înainte de a da rod.

Semănăturile de primăvară, sînt expuse pericolului permanent de a suferi, sau chiar de a fi compromise în primele faze de vegetație, din cauza spulberării nisipurilor de către vînt. Primăvara, cînd nisipul este proaspăt mobilizat prin lucrările de însămînțare, lipsa protecției vegetale la suprafața solului, lipsa coeziunii între grăunciorii de nisip, fac ca plantele să fie ușor expuse vătămării prin acțiunea vîntului. In zona amintită, vîntul are primăvara o frecvență și intensitate mare. Particulele mai mici de nisip, sînt urcate și purtate în atmosferă sub forma unor nori de culoare închisă, ce reduc uneori vizibilitatea la 10-15 m, chiar pe timp complet senin. Grăunciorii mai mari sînt tîrîți sau ridicați la o mică înălțime de la suprafață, perforînd sau producînd grave leziuni plăntuțelor, ceea ce atrage după sine, compromiterea sau slăbirea lor, chiar din primele faze de vegetație.

In părțile mai expuse vîntului, în special pe vîrfurile dunelor plăntuțele pot fi chiar dezrădăcinate sau îngropate de nisipul care se depune la adăpostul micilor obstacole întîlnite.

In cazul culturilor abia semănate, o parte din semințele grele sînt dezgolite și tîrîte ca și grăunciorii de nisip, iar cele mai mici și ușoare, spulberate. Un astfel de fenomen s-a produs la 17 aprilie 1954, cînd o parte din boabele de porumb semănate la o adîncime de 8-10 cm, au fost dezgolite și tîrîte împreună cu nisipul la distanță de 40-50 m, iar altele au fost îngropate prea adînc, din cauza depunerii nisipului. Acest fenomen nu se produce anual, dar totuși destul de des, fiind semnalat în anii 1952, 1954 și 1957.

Condițiile grele descrise cît și lipsa substanțelor fertilizante din nisip, au determinat limitarea culturilor la un număr mic de plante ca: secara, fasolița, bostănoasele, tutunul etc., constatate a fi mai rezistente la astfel de condiții naturale.

In general, plantele furajere nu suportă aceste condiții grele, sau dau producții mici.

Pentru asigurarea unui nutreț, de bună calitate, au fost începute în anul 1956, la punctul experimental Tîmburești, o serie de experiențe privind cultura lucernei pe nisipuri, cultură care după multe încercări ale localnicilor n-a dat rezultate.

Cauza nereușitei este fie spulberarea semințelor sau plăntuțelor în primul an de la semănat, fie căldurile excesive din timpul verii.

Față de acest inconvenient, s-a încercat găsirea unei metode agrotehnice, cu caracter practic, experimentîndu-se cultura în „culise". Această metodă constă în alternarea unor benzi de lățimi diferite, formate dintr-o plantă adaptată condițiilor locale, ce formează culisele, cu benzi de lucernă. Culisele, protejează plăntuțele împotriva spulberării, în primele faze de vegetație, iar mai tîrziu, în timpul temperaturilor ridicate din vară, creează un microclimat favorabil.

Pentru condițiile din sudul Olteniei, s-a preconizat ca plantă de culisă, secara. Aceasta, fiindcă este o plantă adaptată condițiilor locale. Primăvara, secara pornește în vegetație de timpuriu, are o creștere viguroasă, încît chiar la începutul primăverii, cînd se seamănă lucerna, o poate proteja împotriva spulberării.

Secara fiind o plantă destul de înaltă, se poate recolta pentru boabe, de la o înălțime de 60-70 cm, rămînînd astfel o miriște înaltă care poate asigura pe mai departe, în timpul verii, un microclimat favorabil lucernei.

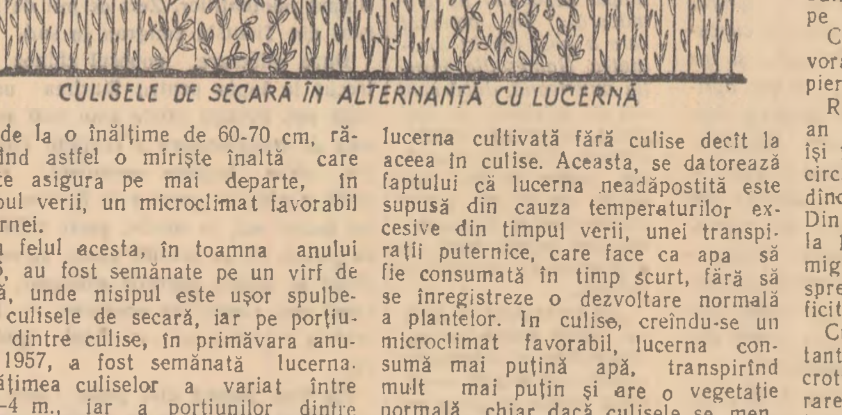

CULISELE DE SECARĂ ÎN ALTERNANȚĂ CU LUCERNĂ

In felul acesta, în toamna anului 1956, au fost semănate pe un vîrf de dună, unde nisipul este ușor spulberat, culisele de secară, iar pe porțiunile dintre culise, în primăvara anului 1957, a fost semănată lucerna.

Lățimea culiselor a variat între 2,5—4 m., iar a porțiunilor dintre culise, între 2,5-8 m. Aceste variante au fost alese pentru stabilirea celor mai bune lățimi de culise și porțiuni dintre culise.

In primăvara anului 1957, după ce lucerna a răsărit, un vînt puternic a scos în evidență rolul considerabil ce-l joacă culisele. Astfel, la lucerna semănată ca martor, fără culise, s-a produs o spulberare puternică, producîndu-se goluri de circa 30 la sută. La lucerna semănată la adăpostul culiselor s-au produs foarte puține goluri sau chiar de loc, în raport cu lățimea culiselor și a porțiunilor dintre culise.

La măsurătoarea vitezei vîntului, s-a constatat că la un metru de culisă, viteza este micșorată de circa 5 ori față de cîmpul deschis, de unde crește treptat, devenind la depărtarea de 7-8 m de la culisă, aproape egală cu aceea din cîmpul deschis.

După cele constatate, în ceea ce privește micșorarea vitezei vîntului, cît și în legătură cu modificarea microclimatului, lățimile culiselor de 2,5-4 m iar a porțiunilor dintre culise de 3-5 m. dau bune rezultate.

In ceea ce privește producția, în condițiile anului 1957 cînd au căzut ploi abundente, lucerna în primul an, cultivată în culise, a produs în medie 18.483 kg masă verde la ha, iar aceea fără culise, 10.590 kg masă verde la ha.

In același timp, s-a urmărit și consumul de apă, constatîndu-se că acesta a fost cu mult mai mare la lucerna cultivată fără culise decît la aceea în culise. Aceasta, se datorează faptului că lucerna neadăpostită este supusă din cauza temperaturilor excesive din timpul verii, unei transpirații puternice, care face ca apa să fie consumată în timp scurt, fără să se înregistreze o dezvoltare normală a plantelor. In culise, creîndu-se un microclimat favorabil, lucerna consumă mai puțină apă, transpirînd mult mai puțin și are o vegetație normală chiar dacă culisele se mențin prin miriștea care a fost lăsată după recoltare, înaltă de circa 60 cm.

Influența rea a valurilor de căldură, este anihilată prin această alternanță de culise, iar după recoltarea producției de boabe la secară, pe lîngă faptul că apa nu mai este consumată de aceasta, miriștea formează un fel de rezervor care adună apa provenită din precipitații, apă ce poate fi pusă treptat la dispoziția lucernei. Aceasta, a ieșit puternic în evidență în anul 1958 cînd în Oltenia s-a înregistrat o secetă excesivă, chiar din primăvară. Lucerna din anul al doilea cultivată fără culise, a prezentat înainte de înflorire, multe frunze ofilite și chiar uscate, dînd o producție la coasa I-a de 8.466 kg masă verde la ha, iar aceia dintre culisele permanente a vegetat normal dînd o producție de 20.175 kg masă verde la ha.

Seceta menținîndu-se, lucerna dintre culisele permanente a regenerat, dînd o producție la coasa a doua, de 5.373 kg. masă verde la ha., iar la coasa III-a de 3.660 kg. masă verde la ha. Lucerna fără culise a regenerat foarte slab, dînd o producție la coasa II-a de 872 kg. masă verde la ha., iar la coasa III-a n-a mai regenerat. După coasa I-a și a III-a, cercetîndu-se rezerva de apă, pînă la o adîncime de 2 m., s-a constatat că la lucerna neadăpostită de culise, apa a fost aproape total epuizată, pe cînd acolo unde s-au menținut culisele și în anul al doilea, rezerva de apă utilă a fost mult mai mare, în special în stratul de la 1,5 m. în jos.

Rezerva de apă fiind mai mare, la menținerea culiselor permanente s-a tras concluzia că acest fapt se datorează următoarelor cauze:

In primul an de la maturitatea secarei, culisa a acumulat o cantitate însemnată de apă, ceea ce a contribuit la echilibrarea rezervei de apă de pe porțiunile cu lucernă.

Culisele, creînd un microclimat favorabil au determinat o mai mică pierdere a apei prin transpirație.

Rădăcinile lucernei cresc în primul an pînă la circa 2 m. pe cînd secara își întinde sistemul radicular, pînă la circa 1,5 m. adîncime, de la care adîncime în jos nu mai consumă apă. Din cercetările efectuate rezultă că de la 1,5 m. în jos, apa de sub culisă migrează în nisipuri, pe orizontală, spre lucernă, căreia îi completează deficitul de apă.

Culisele joacă astfel un rol important în condițiile nisipurilor, prin ocrotirea plantelor sensibile la spulberare, prin crearea unui microclimat favorabil, cît și prin menținerea unei rezerve de apă necesară în perioadele critice.

(Continuare în numărul viitor)

Solidaritate frățească

Intre 13 și 16 mai 1959, a avut loc, la Tirana, în R. P. Albania, cea de a XI-a sesiune ordinară a Consiliului de Ajutor Economic Reciproc (C.A.E.R.). La această sesiune au luat parte reprezentanți ai tuturor țărilor membre ale C.A.E.R. (R. P. Albania, R. P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. Polonă, R. P. Romînă, R. P. Ungară și U.R.S.S.), precum și delegați ai R. P. Chineze, R.P.D. Coreene, R.P. Mongole și Republicii Democrate Vietnam, în calitate de observatori.

Sesiunea Consiliului a constatat cu satisfacție că C.A.E.R., creat în 1949, are un rol important în organizarea colaborării eoconomice planice a țărilor socialiste, în coordonarea și unirea eforturilor lor îndreptate spre dezvoltarea economiei socialiste. Odată cu formarea sistemului mondial socialist, această unire a eforturilor țărilor socialiste a devenit o necesitate istorică obiectivă.

Țările membre ale C.A.E.R. și-au dezvoltat și își dezvoltă cu repeziciune economia. In anul 1958, producția industrială a crescut în comparație cu 1950 după cum urmează: în Albania de 4,5 ori, în Bulgaria de 2,9 ori, în Cehoslovacia de 2,3 ori, în R. D. Germană de 2,4 ori, în Polonia de 2,8 ori, în Romînia de 2,7 ori, în Ungaria de 2,3 ori, în U.R.S.S. de 2,5 ori.

Alături de țările membre ale C.A.E.R. își dezvoltă cu succes economia și țările socialiste din Orient. Astfel, R.P. Chineză și-a mărit în aceeași perioadă producția de 7 ori, R.P.D. Coreeană de 4 ori, R. P. Mongolă de 2 ori, R. D. Vietnam și-a mărit în ultimii 3 ani producția de 4,6 ori. Ritmul rapid de dezvoltare economică și creșterea neîntreruptă a producției sînt o lege generală a socialismului.

Sesiunea a mai constatat că în urma creșterii considerabile a producției în țările socialiste a crescut și schimbul de mărfuri între aceste țări. In anul 1958, volumul comerțului între țările socialiste(din Europa și din Orient) s-a ridicat la 70 la sută din întregul lor comerț exterior. In același timp cu dezvoltarea schimbului de mărfuri între țările socialiste, s-a dezvoltat și comerțul fiecăreia dintre ele cu țările caiptaliste. Față de 1950, în anul 1958, de exemplu, țările membre ale C.A.E.R. și-au mărit de peste 2 ori schimbul de mărfuri cu țările capitaliste. Totodată ele au posibilitatea de a mări în măsură și mai mare acest comerț.

Ritmul de dezvoltare rapidă a economiei țărilor socialiste se datorește, între altele și ajutorului reciproc, în domeniul tehnico-științific între aceste țări. Datorită acestui ajutor reciproc, a fost cu putință realizarea a considerabile economii de mijloace materiale și înfăptuirea unei serii de noi ramuri ale economiei naționale în țările membre ale Consiliului. Țările care în trecut erau rămase în urmă în ce privește dezvoltarea lor industrială și economică și-au putut crea condiții prielnice ca să se poată apropia într-un ritm rapid de nivelul celor mai înaintate țări. Un rol deosebit de important în această privință l-a avut ajutorul acordat de U.R.S.S.

Sesiunea Consiliului a examinat, de asemenea, rapoartele și propunerile prezentate de către Comisiile permanente ale C.A.E.R. în problemele relațiilor economice dintre țările membre ale Consiliului, probleme decurgind din planurile de perspectivă, de dezvoltare a economiei naționale sau din prevederile țărilor respective privind cele mai importante ramuri ale industriei pentru perioada pînă în anul 1965.

S-a discutat problema sporirii cu precădere a resurselor de cărbune cocsificabil în țările europene de democrație populară, problema sporirii producției de metale feroase și a dezvoltării bazei de materii prime a siderurgiei din țările europene de democrație populară.

Sesiunea a discutat și propunerile privind unificarea sistemelor energetice ale țărilor membre ale Consiliului și livrarea reciprocă de energie electrică pentru o mai bună asigurare a necesităților țărilor europene de democrație populară. Astfel, în anii 1959—1964, se vor construi linii de legătură pentru transportul energiei electrice cu tensiune 220 kw precum și cu tensiune mai mare între sistemele energetice ale R.D.G., Poloniei, Cehoslovaciei și Ungariei; Romîniei și Cehoslovaciei; Ungariei și sistemului energetic vest-ucrainian al U.R.S.S.; Poloniei și sistemul energetic Kaliningrad al U.R.S.S.

„Se prevăd livrări considerabile de energie electrică din U.R.S.S. și Ungaria" spune comunicatul cu privire la cea de a XI-a sesiune a Consiliului de Ajutor Economic Reciproc.

In țara noastră, e prevăzută construirea de noi termocentrale electrice prin eforturile comune dintre Romînia și Cehoslovacia. Aceste noi termocentrale vor trebui să asigure energia de care are nevoie țara noastră și să ne dea posibilitatea să livrăm și Cehoslovaciei. Sesiunea a adoptat, de asemenea, o hotărîre privitoare la profilarea producției țărilor respective, pe anumite tipuri și grupuri de produse ale industriei.

Comunicatul cu privire la cea de a XI-a sesiune a Consiliului de Ajutor Economic Reciproc ilustrează cum nu se poate mai bine uriașa însemnătate a sprijinului pe care țările socialiste și-l dau una alteia, în dezvoltarea economiei naționale. Datorită sporirii necontenite a producției și ridicării sistematice a nivelului de trai al populației în țările membre ale C.A.E.R., precum și adîncirii continue a diviziunii internaționale socialiste a muncii între țările membre ale C.A.E.R., va crește foarte mult volumul schimbului de mărfuri pe de o parte între ele, iar pe de alta între ele și țările socialiste din Orient.

Paralel cu dezvoltarea comerțului reciproc între țările socialiste, se prevede și dezvoltarea continuă a comerțului reciproc avantajos cu țările capitaliste.

In strînsă unire și colaborare pe bază de egalitate în drepturi și respectare a suveranității, statele respective vor face tot mai mari pași înainte pe drumul înfloririi lor.

C.A.E.R. constituie o dovadă în plus a solidarității frățești dintre țările socialiste, chezășie a victoriei sistemului mondial socialist, în întrecerea pașnică cu lagărul capitalist.

ÎNFLĂCĂRATE CHEMĂRI LA LUPTA PENTRU PACE

Stockholm-ul, capitala Suediei, a găzduit, între 8 și 13 mai a.c., sesiunea Consiliului Mondial al Păcii. Timp de șase zile, 350 de delegați, reprezentanți ai forțelor păcii din toate colțurile lumii, au făcut bilanțul activității desfășurate de mișcarea organizată a partizanilor păcii în decursul celor 10 ani de existență, a trasat noi căi de unire continuă a forțelor iubitoare de pace, a chemat la noi acțiuni pentru slăbirea încordării internaționale. De la înalta tribună a sesiunii și-au spus cuvîntul numeroși delegați, exprimînd voința nestăvilită a popoarelor din lumea întreagă de a se ajunge la înțelegere în interesul păcii și securității popoarelor.

Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii a avut loc în preajma și în zilele începerii lucrărilor Conferinței de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe. Ea a constituit în această privință o vie manifestare a cerinței tuturor oamenilor cinstiți din lume ca tratativele ce se desfășoară între miniștrii de externe să ducă la înlăturarea primejdiei pe care o reprezintă militarismul german, la stingerea focarului de încordare din Berlinul occidental, la consolidarea păcii în Europa și în lume.

Reprezentanții partizanilor păcii întruniți la Stockholm și-au spus cuvîntul în cele mai arzătoare și importante probleme ale situației internaționale. Ei au adoptat documente a căror realizare are o uriașă însemnătate pentru cauza păcii. Au fost adoptate declarația generală, declarații asupra problemei germane și problemei independenței naționale, rezoluții în problema situației din Orientul mijlociu, a represiunilor la care sînt supuși luptătorii pentru pace și libertate, în problema Algeriei, în problemele actuale din Asia și Africa, în problema luptei împotriva armelor atomice. A fost adoptat, de asemenea, un apel pentru organizarea unei campanii mondiale în vederea ținerii Conferinței la nivel înalt și încetarea războiului rece.

Intre cele mai importante documente adoptate de sesiune se numără un nou Apel al Consiliului Mondial al Păcii adresat popoarelor lumii. El continuă spiritul cunoscutului Apel de la Stockholm din 1950 împotriva armei atomice și trebuie să mobilizeze sutele de milioane de partizani ai păcii din întreaga lume la lupta pentru realizarea obiectivelor sale.

După ani îndelungați de război rece, se spune în noul Apel al Consiliului Mondial al Păcii, reprezentanții marilor puteri, de care depind destinele păcii, trebuie să se întîlnească. Popoarele tuturor țărilor doresc această întîlnire pentru a preîntîmpina conflictul armat care poate fi provocat de situația din Germania, pentru a salva popoarele de coșmarul războiului atomic și a deschide calea spre dezarmare și colaborare pașnică. Apelul îndeamnă pe toți partizanii păcii să ceară încetarea pentru totdeauna a experiențelor cu arma nucleară, interzicerea armei nucleare, dezangajarea forțelor militare în regiunile în care pacea este amenințată și în primul rînd în centrul Europei.

„Bărbați și femei care participați activ la lupta pentru pace în fiecare țară!, se spune în Apelul Consiliului Mondial al Păcii. Mitingurile, marșurile și campaniile pe care le desfășurați, vor trezi milioane de oameni ale căror inimi sînt alături de noi, dar care nu au trecut încă la acțiune. Trezirea lor și lupta lor organizată vor obliga pe oamenii de stat să se întîlnească și să nu se despartă pînă ce nu vor fi făcut primii pași pe calea spre pace. Acești pași sînt necesari pentru lichidarea războiului rece, pentru asigurarea dreptului tuturor popoarelor și fiecărui om în parte la o viață liberă și pașnică!".

Apelul Consiliului Mondial al Păcii nu poate să nu aibă răsunet în inima fiecărui om căruia îi sînt dragi pacea, munca și libertatea sa și a familiei sale. În țara noastră, însuflețita chemare găsește milioane de oameni — întregul popor muncitor — atașați sinceri cauzei păcii. Alături de întregul popor, oamenii muncii de pe ogoarele patriei noastre își vor înteți munca și lupta lor pentru a aduce o contribuție și mai largă cauzei păcii și prieteniei între popoare.

NOTE EXTERNE

O primire extrem de cordială...

In apropiere de Georgetown, oraș în nordul Federației Malaeze, există mii de hectare de plantații de cauciuc aparținînd unei societăți engleze „Malayan Product Company"...

Muncitorii agricoli de pe aceste plantații au declarat de curînd o grevă de 48 ore cerînd îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață pe plantații. Conducătorii societății care-și are sediul la Singapore s-au deplasat de urgență la Georgetown pentru a aplana conflictul dintre muncitori și administrația plantațiilor. Primirea care le-a fost rezervată conducătorilor respectivi de către muncitorii de pe plantații n-a fost atît de cordială după cum se așteptau. Muncitorii greviști au bombardat cu pietre și nuci de cocos luxoasele automobile ale capitaliștilor englezi, care au trebuit să bată în retragere și să facă apel la serviciile poliției locale pentru a scăpa de urmăritori. Lecția pe care au primit-o din partea greviștilor — scrie buletinul „Muncitorii Agricoli din lumea întreagă" — nu va fi uitată atît de curînd de negutătorii cauciucului malaez...

40 de ani de muncă pentru plata unei barăci...

Ziarul sudafrican „New Age", ocupîndu-se de salariile extrem de scăzute ale muncitorilor agricoli și forestieri din coloniile engleze din Africa, arată, într-un articol semnat de Alex la Guma, că în localitatea Mateking în Transvaal, pe domeniile societății monopoliste engleze „Criquard Limited", autorul acestui articol a cunoscut, printre alții, și pe un bătrîn muncitor agricol, Davis Bahary. Acesta muncește din tinerețe pentru a-și plăti o datorie de 250 de lire sterline față de susnumita societate monopolistă... In calitate de argat și om la toate, Davis Bahary a primit din partea capitaliștilor englezi în anul 1918 drept locuință o cabană de lemn în valoare de 250 de lire sterline... Primind un salariu de 5 lire pe lună, Davis Bahary abia reușește să-și procure cele necesare gurii... El n-a izbutit după 40 de ani de muncă, să achite datoria sa de 250 de lire, în timp ce acționarii acestei societăți monopoliste realizează beneficii de milioane...

Justiție americană...

Domnul Malcom H. Burke, unul dintre acționarii monopolului agrar „Gainesville Grange" — Florida — S.U.A. a avut „fericita" ocazie de a primi două palme din partea unui tînăr muncitor agricol fiindcă a refuzat să-l angajeze în timpul sezonului de primăvară... In procesul care a avut loc în localitatea Gainesville justiția americană, după cum era de așteptat, a dat cîștig de cauză capitalistului. Tînărul muncitor, șomer de mai bine de doi ani de zile, a fost condamnat la 6 ani închisoare pentru vina de a fi atentat... la ordinea publică.

„In acest mod — scrie cu vădită ironie un corespondent al buletinului „Land and Work" — tînărul șomer va avea cel puțin pîinea asigurată timp de 6 ani de zile"...

CONFERINȚA DE LA GENEVA A MINIȘTRILOR AFACERILOR EXTERNE

Intre vorbe și fapte

După cum se știe, în primele trei zile ale Conferinței de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe, s-a ajuns la înțelegere în unele probleme importante. Astfel, recunoașterea unanimă a necesității participării la conferință a delegaților R.D. Germane și R.F. Germane este un punct cîștigat în favoarea înțelegerii. De asemenea, discursurile inaugurale cu caracter general, rostite în ședința de miercuri 13 mai — cu excepția celui al delegatului francez — au fost făcute într-un spirit de bunăvoință.

In ședința din ziua de 14 mai, cînd s-a trecut la dezbaterile de fond, s-a putut constata însă că între vorbele și faptele reprezentanților occidentali nu este întotdeauna concordanță. Reprezentantul S.U.A. — Herter — a prezentat în numele reprezentanților occidentali un plan așa numit „Planul occidental pentru pace".

Acest plan cuprinde o seamă de probleme condiționate unele de altele. In contradicție cu propunerile sovietice care pun accentul pe ceea ce este mai principal și mai urgent — încheierea Tratatului de pace cu Germania — și care nu condiționează realizarea unei probleme de alta — propunerile occidentale bagă într-un singur tot problema securității europene, a dezarmării generale și a reunificării Germaniei. Cît privește problema Tratatului de pace cu Germania — ea este amînată fără termen.

Acest plan — susținut și de reprezentanții Angliei și Franței — constituie, de fapt, o piedică în calea tratativelor. Acest lucru este recunoscut de însăși presa burgheză. Astfel, ziarul american „New York Herald Tribune" afirmă că planul occidental este „Inacceptabil pentru sovietici".

Ziarul englez „Times" scrie la rîndul lui că în forma sa actuală planul occidental leagă între ele atîtea probleme încît în fiecare dintre acestea, va trebui să se ia lucrurile de la capăt. Un alt ziar englez „Daily Telegraph" — scrie că dacă puterile occidentale nu vor renunța la „pachetul" lor, „tratativele vor ajunge la un punct mort".

Cu totul în altfel privește problema delegația sovietică. Luînd din nou cuvîntul în după amiaza zilei de 15 mai, A. A. Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a dezbătut pe larg problema Tratatului de pace cu Germania. Șeful delegației U.R.S.S. a declarat că pe teritoriul R.D.G. au fost îndeplinite cu strictețe hotărîrile Conferinței de la Postdam. In Germania occidentală nu s-a petrecut însă același lucru. Acolo, cei care au slujit cu credință pe Hitler sînt la putere și se bucură de ocrotirea cercurilor imperialiste. Actuala politică a lui Adenauer urmărește accentuarea încordării internaționale. Toate acestea și multe altele fac și mai necesară încheierea Tratatului de pace cu Germania, încheiere care ar da la rîndul ei cheia rezolvării multor probleme. Pentru a se ajunge la înțelegere în toate problemele e nevoie însă ca ambele părți să aibă această dorință. Dar din nefericire, partea occidentală nu dovedește acest lucru. După cum s-a văzut mai sus, nici așa zisul „sistem al pachetului" nici alte acte ale reprezentanților celor trei puteri occidentale nu sînt în sprijinul înțelegerii. Iar cît privește pe unii specialiști trimiși de guvernul de la Bonn, aceștia se dedau la adevărate acte de provocare și sabotaj. „La toate acestea trebuie adăugate activitatea cel puțin ciudată cu care se îndeletnicesc cei 40 de colaboratori ai departamentului presei și informațiilor din R.F.G. aflați aci sub îndrumarea conducătorului acestui departament, Von Eckhardt. Ei se ocupă mai ales de lansarea de zvonuri calomnioase în legătură cu delegația Republicii Democrate Germane. In culisele conferinței și-au făcut apariția de cîteva zile o serie de elemente dubioase care nu au ce căuta la Geneva. Printre acestea se numără și o delegație care organizează adunări revanșarde ale persoanelor expatriate din Polonia și Cehoslovacia și care întreține legături strînse cu ministrul de Externe vest-german, Brentano" — scrie într-o corespondență a sa trimisul special al ziarului „Romînia liberă".

Vorbind despre așa-zisul „Plan de pace" prezentat de puterile occidentale la Conferința de la Geneva, N. S. Hrușciov a afirmat pe drept cuvînt că este numai cu numele un plan de pace.

„Autorul adevărat al acestor propuneri — a spus N.S. Hrușciov — nu asistă la Conferință, însă umbra domnului Adenauer se așterne de-asupra Genevei. Argumentele acestui plan au urmărit probabil să provoace critici aspre din partea Uniunii Sovietice, pentru ca U.R.S.S. să fie acuzată că nu dorește să ajungă la o înțelegere".

Uneltitorii din umbră și-au greșit însă ținta. Potrivit declarației făcută de N. S. Hrușciov, delegația sovietică va căuta să explice că pe această cale nu se poate înlătura războiul rece și va consimți să examineze unele probleme propuse de puterile occidentale și care merită să fie discutate. „Dar, — a subliniat el — aceste probleme trebuie să fie examinate fiecare în parte și nu să fie legate într-un singur mare nod imposibil de dezlegat".

Urmărind cu atenție desfășurarea evenimentelor internaționale, e cu neputință să nu rămîi viu impresionat, să nu admiri dragostea și stăruința pe care Uniunea Sovietică le dovedește în vederea asigurării păcii în lume.

Oamenii sovietici își dau seama că problemele sînt complexe și e nevoie de multă bunăvoință și stăruință pentru a se putea ajunge la un acord. E nevoie ca și puterile occidentale să dovedească aceeași dorință, venind în întîmpinarea propunerilor sovietice, nu cu condiții de felul celor prevăzute în așa-zisul „Plan de pace". Sperăm că dacă nu de voie, măcar de nevoie, sub presiunea maselor din țările lor, a opiniei publice mondiale, reprezentanții puterilor occidentale vor binevoi să privească problemele în mod realist. Și după cît se pare, unii dintre reprezentanții occidentali la Geneva, sînt chiar pe punctul de a face acest lucru. Așa după cum comunică Agenția „Associated Pres", principalul purtător de cuvînt al delegației britanice la Geneva, Peter Hope, a lăsat să se înțeleagă că „este posibilă o tranzacție separată est-vest asupra Berlinului în cazul că noul plan „pachet" occidental va fi respins".

Lucrările Conferinței ce vor urma în săptămîna aceasta ne vor arăta în ce măsură vor fi sau nu înlăturate dificultățile ridicate de planul „pachet" propus Conferinței de puterile occidentale.

ION NICOARĂ

Din R. P. Chineză

Un nou grînar pe malul mării Galbene

Republica Populară Chineză are un nou grînar de cereale și anume la Pohai Bay, în regiunea administrativă Tientsin. Noul grînar are o suprafață de 13 milioane mu (un mu este echivalent cu 1/15 ha.). Inainte de revoluție, regiunea noului grînar era una dintre cele mai înapoiate regiuni din China. Ea era acoperită aproape în întregime de mlaștini. Transformarea acestor dezolante mlaștini în cîmpii roditoare s-a făcut într-un timp relativ scurt. In anul 1958, de pildă, producția de cereale-marfă a fost de 15 ori mai mare decît cea obținută în Tientsin înainte de eliberare. Dar în prezent, regiunea Tientsin dispune de mari rezerve de cereale pe care le poate furniza și altor provincii din Republica Populară Chineză.

Cînd se referă la regiunile cerealiere de pe coastele Chinei de nord-est, poporul chinez obișnuiește să le identifice cu regiunea fluviului Yang-tse și cu delta rîului Pearl, regiuni naturale, extrem de bogate. In schimb, vasta regiune, care înconjoară Tientsin-ul și munții pînă la rîul Hai era socotită una din regiunile cele mai sărace și neproductive, cu pămînt alcalin, aproape sterp, supus întotdeauna secetei sau inundațiilor.

Din 1886 și pînă în anul 1953, în această provincie au avut loc 72 inundații catastrofale. Populația de aci se număra printre cea mai săracă din țară. Numărul locuitorilor scădea an de an. Mulți dintre ei piereau în timpul inundațiilor. Zeci de mii de țărani din Tientsin emigrau în sud.

După eliberare, poporul chinez a trecut la lupta pentru făurirea unei vieți noi. Printre altele s-au luat măsuri de transformare a regiunii Tientsin, într-o regiune cerealieră. Din 1949 și pînă în prezent în fiecare an au lucrat aci, în medie, peste 250.000 de țărani. Ei au stăvilit apele, au construit și întărit digurile existente, au săpat noi canale de scurgere, au lucrat la regularizarea cursului apelor etc.

Au fost trimiși aici peste 1.900 de specialiști, tehnicieni și ingineri pentru a ajuta la stăvilirea apelor.

Guvernul Central în planurile sale de lucrări de sistematizare a cursului apelor pe întreaga Chină a acordat un sprijin substanțial regiunii Tientsin, pentru ca aceasta să poată extinde volumul lucrărilor de ameliorare a solului cu 15%. Dar țăranii și populația din Tientsin trebuiau să se bazeze mai ales pe propriile lor forțe. Vizitînd anumite sate, grupul de specialiști și tehnicieni au învățat de la țărani cîteva metode ingenioase, prin care oamenii au reușit cu forțe locale să stăvilească furia apelor și să transforme regiuni altădată inundabile în regiuni cerealiere.

In 1955, s-a pornit la stăvilirea apelor pe o suprafață de două milioane mu.

Porțiunile de teren acoperite de ape au fost îndiguite, ferindu-le de primejdia unor noi inundații. In interiorul acestor terenuri, s-au construit mai multe diguri, care să subdivizeze cantitatea de apă existentă. S-au construit numeroase ecluze pentru drenarea apelor. Orezul a fost plantat în locurile, unde aprovizionarea cu apă era posibilă în mod permanent și din abundență. Această stratagemă de a diviza apele împreună cu drenarea lor s-a dovedit a fi eficace. La sfirșitul anului 1955, nu numai că orice inundație a fost preîntîmpinată pe aceste terenuri, dar s-a obținut și o bogată recoltă de 240.000 tone grîu.

In anul 1956, cooperația a făcut mari progrese în această regiune precum și în alte părți ale Chinei. Membrii cooperativelor agricole, organizate pe baze înaintate, au dovedit o mare forță în învingerea calamităților naturale, care altădată, pentru țăranii cu mici gospodării individuale, păreau de neînvins.

Una din primele greutăți de care s-au izbit cooperatorii din Tientsin a fost lipsa de cadre și unități tehnice. La început nu existau ingineri specialiști în construcții civile și în domeniul hidroameliorațiilor. Timplarii, zidarii și toți cei care aveau unele cunoștințe tehnice au organizat în mod voluntar un comitet de îndrumare, care să se ocupe de problemele tehnice legate de realizarea proiectului de stăvilire a apelor.

Peste 4.000 absolvenți de școli elementare și medii din această regiune au fost instruiți pentru a putea întocmi proiecte și construcții de baraje și ecluze și pentru a asigura cultivarea orezului, cultură puțin cunoscută țăranilor din nordul Chinei. Aceste cadre au împărțit cunoștințele lor altor 500.000 țărani din Tientsin.

Intre anii 1955—1958, populația din Tientsin a construit peste 30.000 canale și 7.000 ecluze.

In jurul terenurilor mai ridicate au fost construite diguri, împotriva inundațiilor. Aci se cultivă porumb și grîu, iar recoltele sporesc an de an datorită irigațiilor.

Terenurile cu un nivel mediu, amenințate de inundare în sezonul ploilor, sînt presărate de canale de scurgere a apei spre rîuri. Aceste terenuri au fost transformate în majoritatea lor în imense orezării, așezate în terase. Pe terasele mai înalte orezul este plantat la o adîncime mai mică. Terenurile joase sînt transformate în bazine de acumulare, unde cresc lotuși, pește, raci și crabi, care aduc mari venituri țăranilor.

Suprafața de pămînturi redate agriculturii crește în fiecare an. In 1956, 4 milioane mu au produs peste 330.000 tone grîu. In 1957, suprafața cultivabilă a crescut la 5 milioane mu, iar producția de cereale s-a ridicat la 440.000 tone. In 1958 suprafața cultivabilă din Tientsin s-a ridicat la 8 milioane mu și la 600.000 tone producție de cereale.

In fiecare an, mii de vizitatori, printre care ingineri specialiști în hidroameliorații și savanți agronomi vin în aceste regiuni pentru a afla secretul transformării terenurilor inundabile în cîmpuri bogate, producătoare de cereale. In prezent, se apreciază că asemenea terenuri inundabile se numără cu sutele de milioane de mu în nordul Chinei. Poporul Chinez muncește însă cu hărnicie, pentru a le transforma în cîmpuri roditoare asemenea celor din regiunea Tientsin.

Succesul obținut de oamenii muncii din Tientsin în transformarea pămînturilor nefertile în cîmpuri roditoare arată posibilitatea înfăptuirii măreţului proiect de trezire la viață a regiunilor din nordul Chinei.

CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT

Despre dezvoltarea bazei material-sportive în raionul Roșiori

Unul dintre obiectivele principale ce stau în fața noilor asociații sportive este de a-și asigura o bază material-sportivă, necesară bunei desfășurări a activității membrilor. In special, acest obiectiv trebuie să fie îndeplinit de asociațiile sportive sătești, create mai recent, care duc lipsă de echipament și material sportiv ca și de terenuri de sport, iar acelea care au cît de cît o bază material-sportivă, desigur că trebuie s-o îmbunătățească conform cerințelor și posibilităților existente. Și posibilități ca și cerințe sînt și vor fi tot mai multe. Activitatea sportivă din orașele și satele patriei noastre capătă, pe zi ce trece, o dezvoltare tot mai însemnată. Este suficient să arătăm că, în prezent, se desfășoară în toată țara numeroase competiții sportive de masă, ca întrecerile la cele 10 dsiciplîne din cadrul Spartachiadei de vară, unde participă un număr foarte mare de oameni ai muncii de la orașe și sate, apoi concursurile „Cel mai bun sportiv din 10", „Campion al asociației sportive", campionate de casă etc. Deci, pentru a putea participa la aceste competiții, membrii asociațiilor sportive trebuie să aibă asigurate toate cele necesare. De acest lucru au ținut seamă numeroase asociații sportive, printre care se numără și cele din mediul sătesc, care au inițiat diferite acțiuni pentru dezvoltarea bazei material-sportive. De pildă putem arăta că asociația sportivă „Mecanizatorul" care reprezintă pe elevii școlii de tractoriști din Roșiori — mare parte fii de țărani muncitori din comunele acestui raion — a amenajat, recent, 2 terenuri de volei cu zgură roșie și un teren de baschet. De altfel, trebuie să menționăm că toți elevii — în număr de peste 400 — sînt membrii în U.C.F.S., cu cotizațiile plătite la zi. Aceștia practică oina (au 5 echipe), volei (8 echipe), fotbal (o echipă), trîntă și gimnastică. Cu prilejul întrecerilor sportive din cadrul Spartachiadei de iarnă, ca și cu ocazia desfășurării diferitelor competiții sportive organizate de U.C.F.S. raionul Roșiori, membrii asociației sportive „Mecanizatorul" au obținut o serie de rezultate frumoase.

Și, privitor la baze sportive mai trebuie să arătăm că, zilele trecute, au fost amenajate terenuri de sport simple în comunele Albești, Benca, Măldăieni etc., iar asociația sportivă de la gospodăria de stat Dobrotești, a construit o pistă pentru popice. Apoi, mai putem menționa lăudabila acțiune a membrilor asociației sportive „Voința" din comuna Balaci, care, împreună cu membrii organizației de U.T.M. au colectat fier vechi. Din fondurile create astfel ei au cumpărat echipament sportiv pentru echipele de volei și fotbal care vor participa la Spartachiada de vară. De asemenea, asociațiile sportive din comunele Săceni și Sfințești (raionul Roșiori) au cumpărat, recent, din fondurile sportive primite de la membrii cooperatori de aci — echipament și material sportiv necesar echipelor de oină, fotbal și volei, ce vor lua parte la concursurile sportive ale celei de a 4-a ediție a Spartachiadei de vară.

Iată numai cîteva exemple de felul cum înțeleg unele asociații sportive din mediul sătesc să-și asigure baza material-sportivă. Sînt exemple care pot fi urmate și de alte asociații sportive cu mai puțină experiență în munca de organizare a activității și bazei sportive.

Referindu-ne la asociațiile sportive sătești fruntașe din raionul Roșiori, mai trebuie să menționăm asociațiile Recolta—Peretu, Avîntul—Zîmbreasca, Recolta—Măldăieni etc. Asociația sportivă „Recolta" din Peretu, numără aproape 400 de membri înscriși în U.C.F.S., care practică oina, gimnastica, volei și handbal, iar asociația sportivă „Avîntul" — Zîmbreasca, are 3 echipe de volei băieți, o echipă de volei fete, o echipă de oină și recent s-a creat o echipă de handbal băieți.

Trebuie să subliniem că din cele 39 asociații sportive, — cîte numără raionul Roșiori, 27 sînt asociații sătești. Membrii acestor asociații sportive participă, pe lîngă concursurile și competițiile despre care am pomenit mai sus — la o serie de întreceri sportive ce se organizează între centre de comune, la diferite discipline sportive. Insă, trebuie să arătăm că la capitolul încasarea cotizațiilor mare parte din asociațiile sportive sătești ale raionului Roșiori au rămas cu mult în urmă. De asemenea, conducerile asociațiilor sportive au neglijat complet, în ultima vreme, organizarea întrecerilor din cadrul „Complexului sportiv" (G.M.A.), care trebuie să stea la baza activității acestora. Consiliul raional U.C.F.S. Roșiori și asociațiile sportive de aci vor trebui să-și îndrepte atenția și spre rezolvarea acestor probleme, de foarte mare importanță în dezvoltarea mișcării de cultură fizică și sport din patria noastră.

„...În tot ceea ce faci să pui și inimă"

(Urmare din pag. 1)

muncă. Permanentizarea a 10 brigăzi, dintre care patru pe o perioadă nelimitată, față de numai una în anul trecut, stabilirea de răspunderi precise în cadrul conducerii S.M.T.-ului în ceea ce privește controlul activității brigăzilor, buna aprovizionare a mecanizatorilor cu toate cele necesare activității lor se numără printre măsurile tehnico-organizatorice luate în sprijinul bunei desfășurări a muncii. O însuflețită muncă politică ține mereu vie flacăra întrecerii socialiste, mobilizînd eforturile mecanizatorilor spre atingerea și depășirea obiectivelor pe care ei și le-au propus. Scurtele consfătuiri de producție care se țin în fiecare seară în cadrul brigăzilor, discuțiile de la om la om, graficele prezente la sediul S.M.T.-ului și la locurile de muncă ale brigăzilor, gazeta de perete, foaia volantă, sînt folosite cu iscusință de comitetul de întreprindere, sub îndrumarea organizației de partid, pentru mobilizarea și stimularea tractoriștilor. Aici, printre mecanizatorii din S.M.T. Huși, îți poți da și mai bine seama ce puternic stimulent îl poate constitui un grafic bine alcătuit și împrospătat zilnic și ce discuții pasionante poate stîrni foaia volantă. Realmente nu există tractorist care să nu urmărească veștile pe care le aduce, din zece în zece zile, foaia volantă, care să nu caute să afle noutățile pe care întrecerea le pune la ordinea zilei...

Acum, mecanizatorii din Huși zoresc lucrările de întreținere a culturilor și pregătirile pentru campania de vară. Obiectivul? Depășirea prevederilor de plan la lucrările de prășit cu 300 la sută și terminarea în cel mai scurt timp a reparațiilor la batoze și combine. E un angajament care, mai mult ca sigur, va fi îndeplinit. In cadrul întrecerii socialiste ce se desfășoară cu avînt sporit, mecanizatorii hușeni luptă să aducă în dar zilei de 23 August, cînd se încheie cea de a doua etapă a întrecerii socialiste, un bilanț cît mai bogat de realizări. E un dar în care ei pun nu numai pricepere, dar, cum spunea tovarășul Frențescu, și multă dragoste pornită din adîncul inimii...

LOZ
IN
PLIC
2000 LEI
1000 LEI
500 200
6 100 25 50 10
PUTEȚI OBȚINE PE LOC
CU 3 LEI

Pentru copiii Dv.
DULCIURI DELICIOASE
JUCĂRII
CĂRȚI CU POVEȘTI
Găsiți la
MAGAZINELE
COOPERATIVELOR DE CONSUM

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București, telefon 17.60,10. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".